Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 507
Vineri 6 martie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Invățămintele sesiunii anuale
de referate și comunicări științifice agricole

De curînd, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, a găzduit lucrările sesiunii comune de referate și comunicări științifice ale Institutelor de cercetări și învățămînt agricol pendinte de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Academia R. P. Romîne, aflate pe teritoriul regiunilor București, Ploești și Pitești.

Organizarea unor asemenea sesiuni comune pe zone —. așa după cum a subliniat în cuvîntul său tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, cu prilejul deschiderii ședinței de lucrări — a izvorît din necesitatea coordonării pe plan național a muncii de cercetare agricolă.

Dintre institutele de cercetări tinere s-au evidențiat în mod deosebit la această sesiune prin lucrările valoroase prezentate, Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, Institutul de cercetări pentru cultura porumbului, Institutul de cercetări horti-viticole și altele. Bunăoară, colectivul de cercetători al I.C.C.P. pe lîngă faptul că a reușit să asigure un bogat sortiment de porumb alcătuit din soiuri și populații indigene și din import, a experimentat și o serie de soiuri de grîu importate ce prezintă mare interes pentru țara noastră.

Ca un fapt pozitiv trebuie remarcat că de data aceasta institutele de cercetări participante au prezentat referate de sinteză axate pe principalele probleme ale agriculturii. In legătură cu sporirea producției la cereale s-au prezentat 24 de referate care au tratat problema în legătură cu crearea de noi soiuri, îmbunătățirea agrotehnicii, combaterea dăunătorilor, mecanizarea lucrărilor, regimul de irigație la aceste culturi etc. Referatele prezentate de I.C.C.P. și de Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor din M.A.S. au arătat recoltele mari ce se pot obține prin cultivarea porumbului hibrid în țara noastră. Alte referate au subliniat rezultatele obținute în mecanizarea lucrărilor la cultura porumbului, combaterea buruienilor, dăunătorilor și bolilor la această plantă, crearea primilor hibrizi dubli romînești etc.

Din lucrările acestei sesiuni a reieșit necesitatea îndreptării muncii amelioratorilor în special spre materialul autohton din care să se obțină linii de porumb prin consangvinizare. In această privință nu trebuie nesocotite nici unele linii consangvinizate de la noi din țară. Datorită rezultatelor obținute de I.C.C.P. în gospodăriile agricole de stat și colective, este necesar ca în perioada de trecere pînă la introducerea și extinderea în cultură a hibrizilor dubli autohtoni să se cultive hibrizi dubli din import care sînt superiori soiurilor raionate existente.

In ceea ce privește cultura grîului în condiții de irigare, agricultura socialistă are nevoie de noi soiuri corespunzătoare pentru cultura irigată și îndeosebi din acelea rezistente la cădere.

De asemenea, este necesar să se adîncească cercetările pentru a se stabili mijloacele care să asigure o producție ridicată la cultura grîului după porumb.

In ceea ce privește sporirea producției la sfecla de zahăr, s-a insistat asupra mijloacelor prin care se poate spori simțitor producția acestei valoroase plante. Rezultatele privitoare la regimul de irigație la sfecla de zahăr și a comportării soiurilor și liniilor de sfeclă produse în țară au arătat că în condițiile actuale prin irigare se poate ridica producția sfeclei de zahăr la 65—70 mii kg. la ha.

La floarea-soarelui s-a scos în evidență superioritatea netă a soiurilor sovietice VNIIMK 8931 și Armavir 3497 care se remarcă printr-o producție mare de ulei la ha. Importante pentru producție sînt și rezultatele cu privire la agrotehnica florii-soarelui. Experiențele făcute pînă acum arată în mod convingător că se poate realiza și depăși producția de 1.500—2.000 kg la ha, iar în condiții de irigație producția poate ajunge la 3.000 kg la hectar.

In ceea ce privește cultura cartofului, rezultatele obținute aduc o contribuție însemnată la îmbunătățirea agrotehnicii acestei plante în condiții obișnuite și de irigare.

Pentru sporirea producției de fîn și semințe pot fi amintite aici rezultatele privitoare la sporirea producției și productivității pajiștilor naturale a producției de fîn și semințe de lucernă, borceag, sorg pitic pentru sămînță etc.

In sectorul horti-viticol cele mai multe referate prezentate au adus o contribuție prețioasă la rezolvarea problemelor practice din agricultura țării noastre.

La refacerea și ridicarea productivității livezilor de pruni intrate în declin, un aport deosebit îl aduce în acest sens lucrarea colectivului de cercetători de la Stațiunea experimentală pomicolă Voinești, care arată metodele de întinerire și măsurile a-

(Continuare în pag. 3-a)

PENTRU A SE PĂSTRA UMEZEALA ÎN SOL

Să executăm lucrările agricole de primăvară într-un timp scurt și în bune condiții agrotehnice

La gospodăria agricolă de stat Pantelimon, stropitul pomilor este în toi. La această lucrare se folosește o pompă carosabilă. In fotografie: echipa tov. I. Banu în plină acțiune.

Peste 16.000 hectare însămînțate

Folosind timpul prielnic din ultimele zile, colectiviștii și mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile de stat din regiunea Constanța, au ieșit la însămînțat. Pînă în seara zilei de 4 martie, ei au însămînțat cu culturi din epoca întîia peste 16.000 ha.

In fruntea muncilor de primăvară se află colectiviștii și mecanizatorii din raioanele Negru-Vodă (6.044 ha însămînțate) Medgidia (3.432 ha însămînțate) și Fetești (1.293 ha însămînțate).

In viitoarele 4—5 zile oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Constanța sînt hotărîți să termine în întregime însămînțările din prima epocă.

Au însămînțat orz și grîu

In multe comune din regiunea Oradea au început lucrările agricole de primăvară. Unitățile agricole de stat și cooperatiste din comunele Valea lui Mihai, Săcueni, Sîntana, Șiclău, Socodor, Sălard, Vaida și altele au și însămînțat cea mai mare parte din culturile din prima epocă. Colectiviștii din Sîntana și Șiclău, de exemplu, au însămînțat într-o singură zi ovăz și grîu de primăvară pe o suprafață de peste 100 de ha.

O mare atenție se acordă efectuării lucrărilor care ajută la menținerea umezelii în sol. Arăturile de primăvară au început mai timpuriu pe terenurile care se pot lucra, iar cele de toamnă sînt grăpate pentru a se păstra umezeala în sol. De asemenea, semănăturile de toamnă ieșite slăbit din iarnă sînt ajutate cu îngrășăminte chimice. In acest scop au fost aplicate îngrășăminte chimice pe 300 de ha de grîu de toamnă.

Aplică îngrășămintele chimice la grîul ieșit slăbit din iarnă

Sporirea neîntreruptă a producției globale de grîu este una din principalele sarcini ale agriculturii. Această sarcină este îndeplinită în primul rînd prin creșterea producției medii la hectar. Anul trecut, gospodăriile agricole de stat din regiunea Galați au recoltat în medie la unitatea de suprafață 1.580 de kg. Producția medie planificată la hectar pentru anul acesta este cu 70 de kg mai mare. Ca producția planificată să poată fi obținută, gospodăriile au însămînțat grîul respectînd în întregime principalele reguli agrotehnice recomandate pentru această lucrare. Periodic a fost urmărită după aceea starea vegetativă a culturilor. Ultima verificare a stării vegetative a arătat că peste 55 la sută din grîu este răsărit și înfrățit. Situația aceasta e mai bună decît acum doi ani cînd, la aceeași dată, numai 20 la sută din grîu era înfrățit. Pentru a îmbunătăți starea vegetativă Trustul regional Gostat a luat măsuri din vreme. In afară de îngrășămintele organice și chimice date odată cu arătura și la însămînțare, gospodăriile de stat au aplicat în lunile noiembrie și decembrie îngrășăminte azotoase pe parcelele cu cultură mai slabă. In prezent pe 72 la sută din suprafața însămînțată cu grîu cultura este notată cu „foarte bine" și „bine". Pe 19 la sută din suprafață cultura a primit calificativul „mediocru" iar pe 9 la sută, grîul este slab. Trustul regional Gostat Galați a trasat gospodăriilor de stat sarcina ca acolo unde e posibil să se aplice neîntîrziat îngrășăminte chimice. In aceste zile, deci, în toate unitățile se aplică îngrășăminte pe terenul unde culturile nu se prezintă într-o stare vegetativă prea bună. Incepînd de acum se vor aplica fazial 5.000 de tone de îngrășăminte chimice pe circa 30.000 de hectare. In felul acesta se asigură o producție ridicată și la cultura de grîu care a ieșit din iarnă slab dezvoltată.

Trustul regional are datoria de a urmări pe teren modul în care unitățile sale îndeplinesc sarcina de a aplica fazial, în bune condiții, miile de tone de îngrășăminte chimice.

Sfecla de zahăr — pe suprafețe cît mai întinse

Țăranii muncitori din satele raionului Sf. Gheorghe sînt cunoscuți ca pricepuți cultivatori de sfeclă de zahăr. Avînd terenuri care se pretează la această cultură și găsind un bun cumpărător al producției de sfeclă în fabrica de zahăr din Bod, ei au extins mereu suprafețele cultivate cu această plantă. A crescut treptat și iscusința lor în cultivarea sfeclei, fapt care a făcut ca și producțiile să sporească simțitor de la an la an. Mai mult ca oricînd a început să se extindă cultura sfeclei în raion în ultimii ani — odată cu intensificarea transformării socialiste a agriculturii — cînd unitățile agricole cooperatiste s-au convins că sfecla de zahăr este o plantă aducătoare de mari venituri bănești. Prețurile bune precum și celelalte avantaje acordate de stat contractanților de sfeclă i-au făcut pe colectiviștii și întovărășiții din raion să lupte pentru producții cît mai mari. Astfel, gospodăria colectivă din Ilieni, semănînd sfecla într-un teren bine îngrășat, aplicînd cu strictețe regulile agrotehnice de îngrijire a culturii a izbutit să obțină în anul trecut — cu toate condițiile neprielnice de climă — de pe o suprafață de 32 de ha. o producție medie de sfeclă de 25.560 kg. la ha. Vînzînd statului toată cantitatea de sfeclă de zahăr ei au realizat un venit de peste 240.000 lei, în afară de vreo 8.000 kg. zahăr și o însemnată cantitate de borhot. Venitul frumos realizat i-a făcut pe colectiviști să mărească anul acesta suprafața pe care o vor cultiva cu sfeclă de zahăr la 40 de ha. Față de 1958, în acest an au extins cu mult cultura sfeclei de zahăr și celelalte unități cooperatiste din raion, precum și țăranii muncitori cu gospodării individuale. De unde în anul trecut suprafața cultivată cu această plantă a fost de 1.750 kg. la ha., în acest an, numai pînă la sfîrșitul lunii februarie, fabrica de zahăr din Bod contractase cu țăranii muncitori colectiviști, întovărășiți și individuali o suprafață de 2.543 ha. cu sfeclă, planul raionului fiind astfel îndeplinit în procent de peste 94 la sută.

Sfătuiți de organele agricole raionale, membrii unor gospodării colective au hotărît să mărească suprafețele cultivate cu sfeclă chiar după ce planul de producție al gospodăriilor fusese întocmit. Astfel, gospodăria colectivă „Lazăr Mihai" din Sf. Gheorghe, deși stabilise inițial în plan să contracteze 55 de ha. cu sfeclă, ulterior a revizuit planul contractînd 67 de ha.

Din cele arătate se poate lesne vedea că pînă în prezent în raionul Sf. Gheorghe s-au obținut succese remarcabile în ceea ce privește extinderea culturii sfeclei de zahăr. Ținînd seama însă că în raion există terenuri cu mult mai mari favorabile acestei culturi și că țăranii muncitori de aci au o bogată experiență în cultivarea sfeclei ar fi bine ca organele agricole și unitățile contractante din raion să nu se oprească la planul stabilit de regiune pentru cultura sfeclei.

V. POMPILIU

Fruntașii

Urmînd exemplul gospodăriilor colective, țăranii muncitori întovărășiți și cu gospodărie individuală din comunele raionului Zeletin, în frunte cu membrii de partid, au transportat pînă în prezent pe ogoare peste 4.785 tone de gunoi de grajd. Intovărășiții din comuna Buda, de pildă, au transportat 373 tone de gunoi, iar cei din comuna Răchitoasa 171 tone.

Ascultînd sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi, țăranii muncitori au început din timp pregătirile pentru campania însămînțărilor de primăvară.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

Cu utilajul pregătit

Mecanizatorii de la S.M.T.-urile din regiunea Cluj au terminat repararea tuturor mașinilor agricole care vor fi folosite în campania agricolă de primăvară. Organizînd reparațiile pe ansamble și subansamble, recondiționînd un mare număr de piese, mecanizatorii au reușit să reducă prețul reparațiilor la tractorul K.D 35 cu 18 la sută față de prevederi. In S.M.T.-urile Dej, Cîmpia Turzii și Luduș, de exemplu, prețul reparațiilor la tractoare a fost redus cu 20—25 la sută față de plan. Acum în cele mai multe S.M.T.-uri a început repararea secerătorilor-legători, a batozelor și a altor mașini ce vor fi folosite în campania de seceriș și treieriș.

Pentru noi succese în agricultura regiunii Constanța

Cu ocazia împlinirii a 10 ani de la Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, în zilele de 3—4 martie a.c., în sala sporturilor din Constanța, a avut loc o consfătuire de lucru, organizată de Comitetul regional de partid și sfatul popular regional Constanța. Au participat peste 1.000 de persoane: secretari ai organizațiilor de bază P.M.R., din gospodăriile colective, stațiunile de mașini și tractoare, gospodării de stat, ai comitetelor raionale de partid, președinți și brigadieri din gospodării colective, directori de S.M.T. și G.A.S., președinți ai sfaturilor populare, ingineri și tehnicieni din agricultura regiunii, precum și alți activiști de partid și de stat.

Au fost prezenți la consfătuire, tovarășii Vladimir Gheorghiu, secretar al C.C. al P.M.R. și Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii.

La consfătuire s-a analizat felul cum s-a desfășurat, în anul trecut, activitatea gospodăriilor colective din regiunea Constanța — prima regiune cu agricultura complet colectivizată din țară — s-au stabilit sarcinile ce le stau în față în acest an, precum și măsurile tehnico-organizatorice ce trebuie luate în vederea îndeplinirii lor.

In încheierea lucrărilor consfătuirii a vorbit tovarășul Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii.

Luînd apoi cuvîntul Vladimir Gheorghiu, secretar al C.C. al P.M.R. a arătat pe larg sarcinile ce stau în fața organizațiilor și organelor de partid din regiunea Constanța în vederea desfășurării unei largi munci politice de masă pentru înfăptuirea hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

După aceasta, participanții la Consfătuire au trimis Comitetului Central al P.M.R. și tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, personal, o scrisoare, mulțumind partidului pentru grija și sprijinul acordat agriculturii și celor ce muncesc pe ogoare.

Lucrările acestei consfătuiri le vom publica pe larg în numărul viitor al ziarului nostru.

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Cu mult mai mult ca în 1958

Colectiviștii din Săcele, raionul Istria, zic în glumă că o să uite numele unităților mici de măsură. Gluma își are izvorul în faptul că de cîtăva vreme ei măsoară producțiile gospodăriei în hectolitri, tone și vagoane. Aceste unități de măsură sînt folosite și atunci cînd vine vorba de produsele vîndute statului. Anul trecut gospodăria a contractat și livrat 3 tone de lînă, 60 de tone de floarea-soarelui, 27,5 vagoane de grîu și alte 15 de porumb. Pentru anul acesta, așa cum era și de așteptat, gospodăria va vinde statului un număr sporit de produse și în cantități mai mari ca în 1958. Iată care-s cantitățile: 40 de vagoane de grîu, peste 6 vagoane de floarea-soarelui, 5 tone de lînă, 350 de hectolitri de lapte de vacă și 4 vagoane de lapte de oaie. Față de 1958, gospodăria a contractat de două ori mai mult porumb: 30 de vagoane. In privința porumbului trebuie spus că gospodăria a contractat cu „Agrosemul" cultivarea unui lot de hibridare în suprafață de 50 de ha. Sămînța dublu hibridă, generația I, va fi predată prin „Agrosem" altor unități agricole. Mărirea cantităților contractate duce la sporirea veniturilor bănești de la 1.277.000 lei în 1958, la peste 3,5 milioane în 1959.

Ing. agr. I. PERȘINARU
corespondent

Insemnate cantități de produse agricole contractate cu statul

In raionul Hîrlău numărul celor care contractează vînzarea produselor agricole vegetale crește an de an. Este un fenomen explicabil. Avantajele mari create contractanților — aconturi la încheierea contractelor, prețuri ferme etc. — constituie pentru țăranii muncitori un puternic stimulent. Așa se explică de ce în aceste zile, în satele din raion se desfășoară intens acțiunea de contractare a produselor agricole vegetale din viitoarea recolta. De pildă, gospodăria colectivă din Coarnele Caprei a contractat vînzarea a 55 de tone de grîu, 37 de tone de porumb și 40 de tone de floarea-soarelui. Aproape 85 de tone de produse au contractat și colectiviștii din Chișcăreni (comuna Sipote), cît și cei din satul Vlădeni Vale.

JOE LENȚER
corespondent

Timpul nu ne așteaptă!

Anul acesta primăvara a sosit mult mai devreme ca în alți ani. Timpul frumos din ultimele zile a permis ca pe ogoarele regiunilor Constanța, Oradea, Timișoara, București și Craiova, să înceapă muncile agricole de primăvară. Pînă acum, potrivit datelor sosite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în regiunile de mai sus s-au semănat unele suprafețe cu orz de primăvară, mazăre, floarea-soarelui, borceag, lucernă și alte culturi ce se însămînțează în urgența I-a. In aceste regiuni ca și în altele, UNDE SINT CREATE CONDIȚII PENTRU INCEPEREA MUNCILOR DE PRIMĂVARĂ, ACESTEA TREBUIE SĂ SE EXECUTE DIN PLIN RESPECTINDU-SE REGULILE AGROTEHNICE PENTRU CA SĂ PĂSTRAM IN PĂMINT FIECARE PICĂTURĂ DE APĂ.

Una din condițiile principale pentru ca în bătălia muncilor de primăvară să se obțină rezultate de seamă este buna pregătire a utilajului necesar executării lucrărilor. In această privință, vrednici de toată lauda sînt mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Stalin, care au terminat reparațiile, ca și cei din regiunile Timișoara, Cluj și Constanța, unde reparațiile sînt pe sfîrșite. Nu același lucru se poate spune însă și despre S.M.T.-urile regiunilor București și Suceava. In aceste regiuni mai sînt încă numeroase tractoare, pluguri, semănători, cultivatoare și alt utilaj care încă nu a fost pus la punct.

O altă acțiune de mare însemnătate în reușita muncilor de primăvară este încheierea contractelor de lucrări dintre S.M.T. și unitățile agricole din zona de activitate. Trebuie arătat că pe întreaga țară S.M.T.-urile nu au contractat decît 75,7% din volumul lucrărilor planificate a se executa în campanie. Mult avansate în această acțiune sînt S.M.T.-urile din regiunile Bacău, Suceava și Timișoara, unde planul de producție a fost acoperit prin contractări în proporție de 93,7—95,9%. Nu tot astfel se petrec lucrurile în regiunile Iași și București. Dacă S.M.T.-urile regiunii București au încheiat, de bine de rău, pînă zilele trecute contracte pentru 58,6% din plan, apoi cele din regiunea Iași, sînt abia la începutul acțiunii (s-a contractat numai 3,2%).

TIMPUL NU NE AȘTEAPTĂ. Este necesar ca acolo unde pregătirile (reparații, contractări) nu s-au terminat încă, să se ia toate măsurile ce se impun pentru ca în cîteva zile întreg utilajul din S.M.T.-uri să iasă pe cîmp la executarea lucrărilor agricole pe terenurile unităților din raza de activitate.

Pentru succesul deplin al muncilor agricole de primăvară

Anul acesta, harnicii colectiviști din cuprinsul regiunii Constanța, ajutați de mecanizatorii de la S.M.T.-urile Sibioara, Castelu, Adam Clisi, Cobadin etc., profitînd de timpul frumos au și început însămînțările din epoca I-a. Pentru a vedea în ce fel s-au pregătit mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare să ducă la bun sfîrșit sarcinile ce le stau în față în campania de primăvară, ne-am adresat tov. Grigore Dascălu, șeful serviciului regional S.M.T.

INTREBARE: Care este stadiul pregătirilor în S.M.T.-urile regiunii dv.?

RASPUNS: Mecanizatorii din SMT-urile noastre au acordat în această iarnă o atenție deosebită pregătirii utilajului care s-a făcut la un nivel calitativ tehnic mult superior decît în anii precedenți. S.M.T.-urile au fost dotate cu noi utilaje de atelier, printre care bancuri hidraulice pentru rodajul motoarelor, mașini-unelte, scule, etc. Acest lucru ca și efectuarea unui mare volum de reparații în cadrul brigăzilor permanente a permis ca repararea tractoarelor și mașinilor să se facă în mai bune condiții. In prezent, cu excepția unor tractoare și motoare aflate în centrele mecanice Constanța, Ovidiu, Ciulnița și Tulcea, reparația utilajului poate fi considerată ca și terminată.

De asemenea și încheierea contractelor de lucrări este pe terminate. Dar, s-a întîrziat într-o oarecare măsură stabilirea cu precizie a zonei de activitate pe S.M.T.-uri.

INTREBARE: Ce măsuri s-au luat pentru ca să se asigure deplinul succes al muncilor agricole de primăvară?

RASPUNS: Potrivit sarcinilor din acest an, lucrătorii din agricultura regiunii noastre s-au angajat să obțină în medie 1.400 kg. grîu și 1.900 kg. porumb boabe la ha. Pe de altă parte mecanizatorii noștri trebuie să execute un volum sporit de lucrări. Planul campaniei de primăvară este de 469.447 hantri, cu peste 75.500 de hantri mai mult ca în perioada corespunzătoare a anului trecut. Pentru ca să avem siguranța realizării planului, pe plan regional s-au luat o serie întreagă de măsuri tehnico-organizatorice. Printre acestea putem aminti că cele 33 S.M.T.uri au fost îndrumate să acorde asistența tehnică necesară gospodăriilor colective privind grăpatul și tăvălugitul culturilor de toamnă, cultivarea ogoarelor la adîncimea de semănat, semănatul cît mai de timpuriu în cadrul epocii optime, încorporarea în sol a îngrășămintelor chimice și naturale, îngrășarea cu mraniță și azotat de amoniu a grînelor ieșite slăbite din iarnă, desțelenirea suprafețelor planificate și altele. In vederea plantării de vii și pomi, S.M.T.-urile vor efectua desfundarea terenurilor iar colectiviștii vor picheta parcelele și le vor planta. La plantarea viilor se vor folosi hidroburele. Se va continua amenajarea terenurilor irigabile, se va revizui și repara întreg utilajul necesar irigatului, grupurile de pompare vor fi astfel exploatate încît să dea maximum de randament.

Interviul nostru cu tov. GR. DASCĂLU
șeful Serviciului regional S.M.T. Constanța

In scopul realizării acestor acțiuni S.M.T.-urile noastre vor primi prin dotare noi utilaje, printre care 650 de tractoare. Totodată, S.M.T.-urile își vor organiza astfel brigăzile de tractoare încît munca să se desfășoare fără întrerupere și cu întreaga capacitate de producție. **Pentru aceasta se vor permanentiza cel puțin 90 la sută din numărul total al brigăzilor.** Se vor mări de asemenea numărul subdepozitelor de carburanți. Deplasările în gol vor fi mult reduse, astfel încît acestea să nu depășească 2 la sută din totalul orelor productive.

I. LEȘEANU

Noi tractoare pentru ogoarele țării

Datorită hărniciei muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la uzinele „Ernst Thällman" din Orașul Stalin, oamenilor muncii din agricultura țării noastre li se trimit noi și noi tractoare perfecționate UTOS—26 și UTOS—27. In fotografie: Un aspect din sala în care se face montajul general al tractoarelor

Noi ogoare unite

Raionul Sighișoara complet cooperativizat

La a 10-a aniversare a istoricei Plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, din raionul Sighișoara a sosit vestea că toți țăranii muncitori cu gospodării individuale au pășit pe calea muncii în comun, intrînd în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole.

Cel mai puternic îndemn pentru țăranii muncitori de a păși pe calea agriculturii socialiste l-au constituit succesele obținute de gospodăriile colective și întovărășirile agricole. In cursul anului trecut unitățile agricole cooperatiste din raion au obținut în medie recolte de cereale cu 350—400 kg. la hectar mai mari decît cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale. Ca urmare a cîștigurilor realizate, aproape 1000 de familii de țărani colectiviști și-au construit în ultimii ani case. Numeroși colectiviști și-au cumpărat mobilă, aparate de radio, biciclete și alte obiecte. Numai în comuna Laslea, unde a luat ființă una din primele gospodării colective din țară, aproape 60 de familii și-au construit case noi, iar 90 la sută dintre colectiviști și-au cumpărat mobilă nouă și aparate de radio.

Multe din gospodăriile agricole colective printre care, Laslea, Archita, Nadeș și altele au devenit milionare, fondul lor de bază crescînd simțitor de la un an la altul.

Un rol de seamă în cooperativizarea agriculturii raionului l-a avut munca politică de convingere a țărănimii muncitoare desfășurată de organizațiile de partid de la sate. Prin convorbiri de la om la om, prin organizarea de vizite la gospodării agricole colective și la colectiviști acasă, prin conferințe ținute de ingineri agronomi și de colectiviști fruntași — însoțite de exemplificări concrete — tot mai mulți țărani muncitori s-au convins de rodnicia muncii în gospodării colective și întovărășiri agricole.

Un aport însemnat în munca pentru cooperativizarea raionului l-au avut comuniștii și deputații sfaturilor populare, care s-au înscris primii în unitățile cooperatiste din agricultură, constituind astfel un exemplu demn de urmat pentru țăranii muncitori din raion.

Acum în raionul Sighișoara există 33 de gospodării agricole colective și 50 de întovărășiri care unesc peste 10.000 de familii de țărani muncitori, romîni, maghiari și germani cu peste 33.500 ha. de teren agricol.

8 MARTIE — ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEII

IN PRAG DE PRIMAVARA, la 8 Martie, întreaga omenire progresistă cinstește Ziua internațională a femeii, sărbătoare tradițională închinată celor care reprezintă o jumătate din omenire, o forță uriașă în lupta pentru zădărnicirea uneltirilor cercurilor imperialiste ațițătoare la război.

Apărarea păcii este idealul de luptă pentru femeile de pretutindeni. Sub steagul luptei pentru pace și prietenie între popoare, pentru progres social, pentru viitorul fericit al copiilor lor, pentru o viață ferită de sîngeroasa amenințare a războiului s-au unit strîns în rîndurile Federației Democrate Internaționale a Femeilor, peste 200 de milioane de femei, din toate țările și continentele, de toate profesiunile, credințele religioase și convingerile politice.

In țara noastră, datorită regimului de democrație populară, femeilor li s-au deschis căile spre afirmarea talentelor, aptitudinilor și energiei lor creatoare. Avem astăzi 71 femei-deputate în Marea Adunare Națională și peste 35.000 deputate în sfaturile populare. Sutele de mii de femei care muncesc pe ogoare, în gospodării colective, gospodării de stat, stațiuni de mașini și tractoare, institute de cercetări etc., aduc o contribuție hotărîtoare în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Sărbătorind ziua de 8 Martie, ne îndreptăm cele mai frumoase gînduri și simțăminte de înaltă prețuire către milioanele de femei participante active în construcția economică și social-culturală a țării, minunatele noastre tovarășe de viață, de muncă, de luptă.

Pantofii tușei Ilonka

Am întîlnit-o într-un sat din Regiunea Autonomă Maghiară. E slabă, măruntă, nițeluș adusă de spate și are părul colilíu, ca fuiorul de lînă. Semne particulare: surîde fermecător și știe să povestească de ai putea asculta o noapte-ntreagă fără să te saturi. Pe numele adevărat îi zice Ilona Antal. Dar de vei întreba de acest nume în satul din jurul orașului Sfîntul Gheorghe, cetățenii vor sălta din umeri: „N-o cunoaștem!" Interesează-te în schimb de Ilonka neni — mătușa — poți fi sigur că orice țînc de pe uliță te va conduce fără greș la grajdul gospodăriei colective unde bătrînica este mulgătoare.

E tare mîndră Ilonka neni de colectiva „ei", de vacile „ei" — care îi dau zilnic zeci și zeci de litri de lapte, ba chiar și de președintele „ei" Pongracz. Din acest punct de vedere este exclusivistă. Totul îi aparține: și grajdul cu vaci și tarlalele întinse și cele două autocamioane ale colectivei, ba chiar și aparatul cinematografic din sala căminului cultural. Bătrîna, care aproape jumătate veac a trăit în cea mai neagră mizerie, avînd drept unică avere un bordei de lut cu o singură odăiță, se fălește azi cu toate bogățiile colectivei. Sînt ale colectiviștilor! Cu alte cuvinte și ale ei...

— Uite, dumnealui e președintele meu — zîmbi Ilonka neni cînd tov. Pongracz a intrat în grajd să stea de vorbă cu dînsa.

— Sînteți într-adevăr președintele „ei"? am întrebat eu glumind.

— S-ar putea altfel? mi-a răspuns Pongracz serios; îi luceau însă în fundul ochilor sclipiri poznașe.

Seara, Ilonka Antal m-a poftit la cină: „Am casă bună, tovarășe, n-am de ce mă rușina. Mi-au zidit-o colectiviștii cu un an în urmă...".

Ilonka neni spusese adevărul: are o casă frumușică. In ogradă porc și orătănii, iar mobila din cele două odăi a adus-o taman din Tg. Mureș, fiindcă auzise că acolo se află o fabrică mare și scoate mobile trainice. După cină Ilonka neni a tras sertarul de jos al scrinului și m-a îmbiat: „Privește!" Am zărit acolo, înșirate cu dichis nouă perechi de pantofi aproape noi — negri, maron, galbeni cu talpă cu cauciuc, cu crep...

— Ce faci cu atîția pantofi? — m-am mirat pe drept, negoț? Ilonka neni a oftat:

— Eu, tovarășe, am purtat aproape o viață de om o singură pereche de cismulițe — căpătate de pomană cînd

DIN CARNETUL SCRIITORULUI

m-am măritat. Ajunseseră ferfeliță, da' nu m-am învrednicit să-mi agonisesc altele. Astea îmi erau încălțările de muncă, pe cînd roboteam ca pălmașă la chiabur și tot pe ele le purtam duminica și sărbătorile. Pe omul meu, Sani, l-au luat hortiștii la război în 1941 și nu s-a mai întors. Am rămas văduvă. Cu doi copii mai măricei: Andriș și Rozi. I-am crescut mai mult flămînzi decît sătui. Azi sînt la casele lor. Andriș îi tractorist la I.F.T.-ul din Reghin, iar Rozi cu bărbatul ei sînt colectiviști. M-am înscris și eu în 1951, la înființare, că alt rost n-aveam. De atunci sînt mulgătoare... Pe an mi se cuvin cam 300 zile-muncă fiindcă-s mai toată vremea la gospodărie cu vacile. Aici mă simt eu bine... Și cînd primesc la împărțirea veniturilor cîte 10-15 saci cu grîu, bașca porumb, ulei și zahăr, brînză, un boloboc cu vin și cîteva mii de lei gheață, văd că-mi ajung pe mai mulți ani. Ce să fac cu atît bănet că mi s-au chivernisit și copiii. Iaca mi-am zidit casa ce-o vezi, mi-am făcut gospodărie și caut să-mi scot năduful pentru vremea cînd umblam aproape desculță, de cîte ori văd la „comperativă" încălțări frumoase și mi se potrivesc le cumpăr. Uite așa, să se găsească...

— Și le porți pe toate?

— D-apoi cum? Le-am plătit doar din munculița mea!

Un singur lucru m-a rugat Ilonka neni la despărțire: „să nu spui președintelui că strîng atîtea încălțări. Pongracz este comunist și va crede — doamne păzește! — că am prins apucături de bogătană. Da' nu-i adevărat! Imi place să știu că am încălțări destule pîn-oi închide ochii...".

Ilonka, văduva lui Sani Antal, merge pe 60... Ea știe că de n-ar fi venit vremurile noi și n-ar fi intrat în colectivă, de bună seamă că și azi ar umbla cu cizmulițele peticite de la nuntă și ar fi viețuit mai departe în bordeiul cît o gaură de hîrciog, în care și-a petrecut aproape jumătate de veac. Știe și o spune cui vrea s-o asculte. Și cine nu stă s-o asculte cînd povestește atît de frumos?

TUDOR MIHAIL

Femei cu care ne mîndrim

GROSU OLTEA — membră a gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Filimon Sîrbu, regiunea Galați.

STAVARACHE LUCIA — învățătoare fruntașă din comuna Baba Ana, regiunea Ploești. Din proprie inițiativă ea este și bibliotecară la gospodăria colectivă din comună.

CIOLTAUȘ ANA — muncitoare fruntașă în sectorul zootehnic la G.A.S.-Peștera — regiunea Constanța.

MIHAILESCU DIDINA — colectivistă, din comuna Dragalina, regiunea București, președinta comisiei de femei.

TEHNICIANĂ ȘI AGITATOARE

Era o seară rece de februarie. Din cînd în cînd luna strălucea firav printre norii ce goneau pe cer împinși de vîntul rece al Bărăganului. Străbătînd ulicioara dreaptă ce duce spre sediul gospodăriei colective din comuna Florica, raionul Pogoanele, mă gîndeam dacă voi mai găsi acolo pe cineva. Cînd m-am apropiat îndoiala mi s-a risipit. Mai multe geamuri erau luminate.

Așa am ajuns să asist la una din lecțiile pe care tehniciana Călăian Elena le ține cu colectiviștii înscriși la cercul agrozootehnic.

E adevărat că lecția era pe sfîrșite dar am mai avut timpul să-mi întipăresc în minte unele amănunte. Se adunaseră la cerc 29 de cursanți, printre care destule femei. Cei mai mulți își notau în caiete lucrurile care îi interesau în mod deosebit din explicațiile tinerei tehniciene. Cînd aceasta a terminat lecția cursanții au început să-i pună întrebări. Tehniciana le-a răspuns pe înțelesul lor, cu răbdare. Am observat parcă pe fața ei îmbujorată, în ochii ei strălucitori mulțumirea pentru interesul cu care îi răspund la strădulnțele ei colectiviștii, femei și bărbați, dintre care mulți au vîrsta părinților ei.

Tehniciana Călăian Elena are de ce să fie mulțumită. Din cele 14 lecții planificate a reușit să țină pînă acum 12. La cursuri participă cu regularitate 27—29 de colectiviști — care dovedesc multă tragere de inimă pentru noutățile agrotehnice.

Lăudînd-o colectiviștii mi-au spus despre ea că în timpul liber e o harnică agitatoare. Merge din casă în casă, discută cu femeile arătîndu-le cu răbdare și dragoste care este drumul fericirii și al bunăstării, ce avantaje aduce țăranului muncitor gospodăria colectivă. Și tot satul știe că echipa de agitatori a Elenei Călăian a dus muncă bună, a obținut rezultate frumoase.

„Ceea ce mai doresc, îmi spunea tînăra tehniciană zîmbind sfielnic, este să muncesc în așa fel cu oamenii din comună încît să terminăm la timp arătura și semănăturile la primăvară. Iar dacă vom merita, să devenim fruntași pe raion".

Despărțindu-mă de această tînără însuflețită de atîta dragoste pentru munca ei, i-am dorit să aibă din plin satisfacția acestor realizări pe care și le-a propus.

V. JURESCHI

Strigături

Priviți la mîndruța mea
Ce frumos știe juca
La fel și-n gospodărie
Să muncească bine știe.

Bine-i stă la nuc cu nuci
Și mîndrei cu vorbe dulci.
Bine-i stă la floare-n glastră
Mîndri' în colectiva noastră.

Frunzuliță lemn crețesc
Mîndră-i fata ce iubesc
Poartă numele Marie
Și-i membră-n gospodărie.

In casă la mîndruța
Straie noi cu căruța
E vrednică și muncește
Și neicuța o iubește.

Mîndruliță ochii tăi
Parcă tot cerul e-n ei
Garofiță din grădină.
In brigadă ești albină

Frumoasă-i floarea'nflorită
Nu-i ca mîndra mea iubită,
Ea-i fruntea-n gospodărie
Și-mi dă gura numai mie.

(Culese de IOAN BRAGHEȘ)
corespondent

Patru generații

Gospodăria colectivă a ridicat femeia muncitoare din satele noastre la o viață nouă, înfloritoare. Egale în muncă și drepturi cu bărbații, femeile și-au cîștigat prin hărnicie și pricepere, prin dragoste pentru avutul obștesc, o adîncă prețuire. In fotografia de față vedem chipurile zîmbitoare a patru generații de femei — astăzi membre ale gospodăriei colective Păușești-Măglași, regiunea Pitești.

Inițiativa femeilor muncitoare din raionul Brăila

Zilele trecute, la Brăila, a avut loc din inițiativa Comitetului raional al femeilor o consfătuire cu femeile fruntașe din raion în creșterea păsărilor, porcilor și viermilor de mătase. Analizîndu-se rezultatele obținute anul trecut în această direcție a reieșit că numărul păsărilor crescute în anul 1958 în întregul raion se ridică la peste 1.150.000 capete. Răspunzînd chemării patriotice a femeilor din raionul Liești, numeroase femei ca Ioana Bratu din Scorțaru Nou, Iordana Cimilenco din Valea Cînepii, Ioana Popa din Moroteștí și zeci de alte femei harnice au crescut cîte 200—300 de păsări fiecare în gospodăria personală. De asemenea, și în creșterea porcilor s-au evidențiat numeroase femei. De pildă, Ana Dăscăliță, din satul Silistraru a crescut 3 porci în greutate totală de 450 de kg, iar Anica Beștiurea din comuna Tudor Vladimirescu a crescut două scroafe de la care numai de la o fătare a obținut 21 de purcei. Numeroase femei din raionul Brăila s-au evidențiat și în creșterea viermilor de mătase.

Ținînd seama de rezultatele obținute în creșterea păsărilor, porcilor și viermilor de mătase, femeile din diferite sate și comune ale raionului Brăila și-au luat pentru anul acesta noi și prețioase angajamente. Inițiativa a pornit mai întîi din partea femeilor din Osmanu, care și-au luat angajamentul să crească 70.000 de păsări pe comună, ceea ce revine în medie cîte 100 de păsări de familie — și să valorifice prin cooperativă cel puțin 25.000 de păsări.

In dorința de a traduce în fapte Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. și învățămintele consfătuirii de la Constanța cu privire la sporirea producției de carne și ouă, femeile din raionul Brăila cheamă la întrecere patriotică colectivistele, întovărășitele, țărăncile muncitoare, gospodinele, pentru creșterea a cît mai mulți porci, păsări și viermi de mătase sub lozinca: „Nici o gospodărie țărănească fără cel puțin 100 de păsări și 2 porci în greutate minimă de 100—120 kg fiecare".

Angajamentul femeilor din raionul Brăila este de a ajunge la sfîrșitul acestui an la un număr de 1.800.000 de păsări. De asemenea, femeile din raionul Brăila se angajează ca în fiecare familie să se crească cel puțin 2 porci în greutate de 100—120 kg fiecare și o bună parte dintre aceștia să fie contractați și livrați statului. Femeile crescătoare de viermi de mătase din raion s-au angajat să livreze statului în anul acesta 5 tone gogoși de mătase.

Pentru realizarea cu succes a acestor obiective se vor populariza metodele fruntașelor în creșterea păsărilor, porcilor și viermilor de mătase, se vor organiza consfătuiri cu femeile pe circumscripții, schimburi de experiență între sate, comune și la nivelul raionului, iar fruntașelor li se vor acorda premii în obiecte, precum și un număr de 100 de diplome.

I. GH. CENUȘA

Este necesar ca ritmul contractărilor de legume și fructe să fie intensificat

INTERVIUL nostru cu tovarășul FRANCISC ȚAPOȘ
Vice-președinte în Centrocoop

INTREBARE: Ce rezultate s-au obținut pînă acum de către cooperativele de consum, la contractarea legumelor și fructelor?

RASPUNS: Cunoscînd din experiența ultimilor ani că numai atunci se pot obține rezultate bune, cînd în masa cooperatorilor se desfășoară o susținută muncă de lămurire în ce privește avantajele încheierii de contracte pentru producerea și vînzarea legumelor și fructelor — cooperativele de consum au trecut la acțiune încă din toamna anului 1958. In cadrul adunărilor sătești și în consfătuirile pe circumscripții cu producătorii, achizitorii noștri au popularizat pe scară largă toate avantajele ce se acordă contractanților de legume și în mod deosebit faptul că pentru produsele livrate de către gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție se plătește un spor de pînă la 10 la sută, iar întovărășirilor agricole un spor de pînă la 5 la sută, peste prețul stabilit la producția contractată. De asemenea, ei au arătat că contractanților care aduc produsele la locul de livrare de la depărtări mai mari de 5 km. li se plătește și transportul, potrivit tarifelor în vigoare.

Ca urmare a acestei munci, pînă la 1 martie 1959 planul nostru de contractări la legume și zarzavaturi a fost realizat în procent de 61 la sută. Cele mai bune rezultate au fost obținute pînă acum, în regiunile Timișoara, și Craiova, care au îndeplinit și depășit planul anual de contractare.

Pînă acum, rezultate frumoase s-au obținut îndeosebi la cartofii de toamnă — la care cooperația de consum este contractant și achizitor unic. De exemplu, Uniunea regională Iași a îndeplinit încă de la 20 februarie întregul plan de contractare, iar regiunea Suceava a realizat pînă acum peste 80 la sută din plan. In sfîrșit, mai trebuie să menționez că planul de contractări la căpșuni și smeură a fost realizat și depășit, pe întreaga țară.

Este necesar însă să subliniez totodată, că ritmul contractărilor de legume nu este satisfăcător. Astfel, în regiunile București, Galați, Ploești, Pitești, și Autonomă Maghiară față de condițiile create, s-ar fi putut încheia pînă acum contracte pentru cantități cu mult mai mari. De asemenea, în ce privește cartofii de toamna, s-au contractat cantități neînsemnate în regiuni ca Baia Mare, Oradea, Cluj și Hunedoara.

Conducerile unităților cooperatiste din aceste regiuni au datoria să tragă învățăminte din greutățile ce s-au ivit în această problemă în anii trecuți și să ia măsuri concrete, operative, în scopul realizării prin contractări a necesarului de cartofi, de care au nevoie oamenii muncii din regiunile respective.

INTREBARE: Ce sprijin a fost acordat țărănimii muncitoare în scopul producerii unor cantități sporite de legume și cartofi?

RASPUNS: Incă din luna ianuarie 1959, au fost repartizați cooperativelor de consum peste 4.500 de m.c. de cherestea necesară răsadnițelor sau roților pentru irigat, 110.000 m.p. de geamuri, 5.200 de tone de îngrășăminte chimice etc. S-au acordat și importante credite prin Banca Agricolă pentru producătorii care au nevoie de investiții, în acest scop.

De asemenea, numeroși producători au fost ajutați cu stoloni pentru producerea căpșunilor.

De pe acum, cooperativele de consum au luat măsuri pentru buna amenajare a centrelor de primire a legumelor și fructelor, procurîndu-și materialele și utilajele necesare (cîntare, lăzi, rogojini etc.) astfel încît îndată ce vor începe recoltările, recepționarea produselor să se desfășoare în cele mai bune condiții.

E BINE SĂ ȘTIM

Cum se pregătesc semințele de sfeclă de zahăr înainte de semănat

Ca să răsară, semințele de sfeclă de zahăr au nevoie de o cantitate de apă de 2—3 ori mai mare decît cerealele. Cercetătorii din domeniul agricol au găsit o metodă simplă și ușor de pus în aplicare prin care se poate înlesni răsăritul semințelor de sfeclă. Este vorba de umezirea (umectarea) semințelor înainte de însămînțare. S-a constatat că în felul acesta răsărirea are loc mai repede cu 2—3 zile, lanul iese bine încheiat, cu rînduri fără goluri, putîndu-se realiza după rărire desimea corespunzătoare.

Umezirea semințelor se face astfel: cu 24 ore înainte de semănat se stropesc semințele cu apă, în cantitatea de 50 la sută din greutatea lor. De pildă, pentru 20 kg sămînță sînt necesari 10 litri de apă. In timpul umezirii semințele se amestecă bine cu lopata de mai multe ori și apoi se strîng grămadă, lăsîndu-se astfel pînă a doua zi, cînd se poate începe semănatul.

Un însemnat spor de producție se obține prin iarovizarea semințelor de sfeclă de zahăr. Procedeul este dat în agrominim. Prin iarovizare răsărirea are loc cu 4—5 zile mai devreme, plantele cresc mai repede și se dezvoltă mai bine, căpătînd o rezistență sporită la boli, dăunători, și condiții climatice nefavorabile. La stațiunea experimentală I.C.A.R.-Moara Domnească s-a realizat la sfecla iarovizată un spor de 2.939 kg. la ha.

Atît umezirea semințelor cît și iarovizarea lor înainte de semănat au însă un neajuns. Semințele curg greu prin tuburile mașinei de semănat. Pentru a înlătura aceasta, se recomandă ca înainte de semănat semințele să fie prăfuite cu cenușă, folosindu-se 5 kg. cenușă pentru cantitatea de sămînță necesară pentru un hectar. Cenușa uscată se lipește de glomerulele ude de sfeclă, svîntîndu-le și astfel semănatul se poate face fără greutate. Pe de altă parte, cenușa fiind un îngrășămînt valoros e folosită de tinerele plante imediat după răsărire, fapt care duce la mărirea producției. Tot la stațiunea Moara Domnească s-a obținut în medie pe 3 ani pe parcelele semănate cu sămînță fără nici un tratament, 24.820 kg la ha. Plantele provenite din semințe umectate au dat o producție mai mare cu 1.662 kg la ha. Prin prăfuirea seminței umectate cu cenușă, sporul de producție s-a ridicat la 2.684 kg la ha; în cazul cînd au fost prăfuite cu cenușă semințe iarovizate s-a obținut o producție mai mare cu 4.784 kg la ha.

Prăfuirea se face astfel: în timp ce un lucrător dă la lopată sămînța umectată sau iarovizată, altul presară peste ea cenușă. Sămînța se amestecă de mai multe ori cu lopata pînă ce cenușa se lipește bine de glomerule. La semănat se va avea grijă ca lucrătorul care controlează tuburile semănătorii să agite din cînd în cînd semințele din cutia mașinei cu un băț.

Ing. N. BERINDEI
de la I.C.A.R.-București

Concursul „CINE STIE, NE SCRIE"

Exemplu al dorinței de învățătură

S-a încheiat și cel de al doilea concurs „Cine știe, ne scrie". Cu emoție firească, asemenea școlarilor premiați, 60 de țărani muncitori cărora li s-au atribuit premiile I, II sau III, și-au primit răsplata studiului: aparate de radio, biciclete, ștofă. Ce-i drept, un aparat de radio e folositor. La fel și celelalte obiecte. Incomparabil mai de folos sînt însă sumedenia de lucruri pe care participanții la concurs le-au aflat din studiul cărților agrotehnice. Aproape toți participanții care au luat cuvîntul duminica trecută la Casa Agronomului din București au subliniat acest cîștig. „Premiile cele mari sînt recoltele" — spunea întovărășitul Brîncu Petru din comuna Topolovățu Mare, regiunea Timișoara.

De fapt, autorul acestui articol, are o sarcină dintre cele mai ușoare să redea, pe scurt, din cauza spațiului limitat, cele spuse sau scrise de numeroșii lucrători ai ogoarelor care s-au angajat în concurs. Cuvîntul lor exprimă foarte bine setea de învățătură a țăranilor muncitori, hotărîrea lor de a aplica în practică cuceririle științei agricole.

La comisia concursului au fost primite peste 7.000 de scrisori prin care colectiviști și întovărășiți, lucrători din S.M.T. și gospodării de stat, țărani muncitori cu gospodării individuale, se interesau de concurs, făceau prețioase propuneri, împărtășeau din munca lor. Iată ce scria întovărășitul Borghină Nicolae din comuna Blăjeni regiunea Ploești: „M-am bucurat cînd am auzit la radio că organizați un nou concurs pentru noi, cei de pe ogoare. Eu am luat parte și la primul concurs, dar n-am trimis răspunsuri la toate etapele. Acum m-am hotărît să nu mai scap nici una, măcar că mă cam cîrîi cu nevasta. Imi spune: iar ai început să-mi aduci la cărți! Eu i-am răspuns: taci băbuțo (măcar că nu-i babă) că cu ocazia asta mai învăț și eu cîte ceva..."

Din studierea răspunsurilor trimise de participanți, s-au desprins două aspecte principale. Primul se referă la faptul că marea majoritate a concurenților au dat răspunsuri foarte bune la întrebările privitoare la sarcinile trasate de partid la consfătuirea de la Constanța și la Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și sporirea continuă a producției agricole. Venind cu numeroase exemple concrete din unitățile în care muncesc, colectiviștii, întovărășiții, lucrătorii din gospodăriile de stat participanți la concurs, au dovedit că și-au însușit și se străduiesc să dea viață hotărîrilor partidului pentru a ridica agricultura pe o treaptă superioară.

Al doilea aspect privește convingerea participanților că sporirea producției agricole, ridicarea nivelului de trai al țăranilor muncitori nu este cu putință decît în marea gospodărie colectivă, ca rezultat al muncii înfrățite, pe tarlale întinse.

Vorbind cu ocazia înmînării premiului, colectivistul Muller Andrei din comuna Apoldul, regiunea Stalin, a spus: „La întrebarea a VIII-a din etapa a 6-a „Care sînt rezervele noastre de terenuri pe seama cărora se poate mări suprafața arabilă a țării" am răspuns așa cum am aflat din cărți: 300.000 de hectare. Tare bine ar fi pentru noi, țăranii, ca și pentru toată țara, dacă ne-am gîndi și la alte rezerve netrecute în cărți. Anume la milioanele de haturi care despart fîșiile țăranilor individuali și care aduc atîta pagubă".

Setea de învățătură dorința de a-și însuși cele învățate, s-au dovedit în cele mai diferite feluri. „Stăteam pînă la 3 noaptea, aplecat asupra cărții. Nu-mi venea să mă culc, măcar că a doua zi trebuia să plec la muncă" — povestea Dașcău Teodor din Albaș, regiunea Oradea. Și nu numai el. Popovici Petre, întovărășit din Otopeni, a bătut de multe ori drumurile la Biblioteca Academiei din București pentru a răspunde cît mai complet la întrebările puse în concurs. Ca să răspundă la unele întrebări despre pomicultură, colectivistul Tufan Ionel din Moțățel — Craiova n-a prea găsit cărțile de care avea nevoie. Tocmai cînd se frămînta, prin sat a trecut o căruță cu mere. Ceasuri întregi a stat de vorbă cu căruțașul ca să afle ce-l interesa. Ce-i drept, i-au mai rămas lucruri neclare, dar ceva tot a învățat. După ce a povestit cele de mai sus, tovarășul Tufan, m-a rugat să precizez în ziar: „In lista premianților eu sînt trecut ca întovărășit. Dar lucrurile s-au schimbat. De două săptămîni m-am înscris în gospodăria colectivă". Aceeași precizare mi-a cerut-o și Oprea Ion din Agrișul Mare regiunea Oradea, care la concursul trecut a participat ca individual, iar acum ca întovărășit.

Este neîndoios că cel de al doilea concurs „Cine știe, ne scrie" a fost, prin conținutul său, mult mai cuprinzător decît primul. S-a observat că și participanții au fost mai constanți — majoritatea au răspuns la toate cele 48 de întrebări puse.

Țăranii muncitori consideră asemenea concursuri adevărată școală. Vaida Simion țăran muncitor din Valea Gîrbăului a scris comisiei: „Cele învățate nu le voi uita niciodată și mă voi strădui să le pun în practică". Concurentul Petruț Constantin din Negrilești, regiunea Galați, cu ocazia premierii, aprecia că acest concurs este un adevărat cerc agrozootehnic la care sînt chemați să răspundă cît mai mulți țărani muncitori din toate regiunile țării.

Este deosebit de prețioasă inițiativa învățătorului Hue Constantin din comuna Ronea, raionul Focșani, care în fiecare joi, la căminul cultural, folosind bibliografia recomandată, discuta cu participanții la concurs și cu alți țărani muncitori despre problemele puse în întrebări, ajutîndu-i astfel să răspundă cît mai bine. Tot așa de prețioasă este propunerea colectivistului Ioniță Aurel din comuna Vernești, regiunea Ploești, ca participanții la concurs să formeze colective cu țărani muncitori cărora să le împărtășească cele învățate de ei.

Dorinței de învățătură a lucrătorilor din agricultură, este necesar ca sfaturile populare regionale, raionale și comunale să-i răspundă acordînd cea mai mare atenție propagandei agricole. Țăranii muncitori sînt dornici să folosească din plin condițiile de învățătură deosebite ce le-au fost create de statul nostru democrat-popular, pe calea transformării socialiste a agriculturii și a sporirii necontenite a producției agricole.

TEOHARI OPREA

Un grup de premiați

Ce părere aveți?

„Picătură cu picătură se face marea"

Stam de vorbă zilele trecute cu președintele gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Ștefănești, regiunea Pitești, tov. Ion Smaranda, și cu secretarul organizației de partid din această gospodărie, tov. Mihai Penea, amîndoi oameni tineri, legați trup și suflet de gospodărie. Ințelegeam din discuție rîvna lor — care, firește, este și a celorlalți colectiviști din Ștefănești — de a face ca în acest an gospodăria să facă pași mari pe drumul dezvoltării ei multilaterale, să obțină producții bogate de cereale, fructe și legume, să asigure membrilor venituri mai mari decît în anul trecut. De aceea, în planul de producție s-a prevăzut creșterea numărului de vaci, extinderea suprafețelor de legume și zarzavaturi etc.

— Vrem, spunea președintele, ca în 1959 valoarea unei zile-muncă să depășească cu mult suma de 33 de lei cît a fost în anul trecut.

Vorbele acestea erau spuse cu siguranța omului care cunoaște bine starea de lucruri din gospodărie, posibilitățile ei, priceperea și hărnicia colectiviștilor din Ștefănești.

De bună seamă că atît președintele cît și secretarul organizației de partid puneau un accent deosebit pe munca în livada gospodăriei (24 ha. de pruni, meri, peri și cireși), fără a nesocoti sectorul culturilor de cîmp, legumicultura, viticultura și creșterea animalelor.

Toate bune pînă aici. Dar, un lucru se cere discutat și anume, că gospodăria colectivă din Ștefănești poate foarte ușor să dezvolte și alte două ramuri aducătoare de însemnate venituri, fără prea mari cheltuieli: creșterea păsărilor și albinăritul. Este vorba așa dar de posibilitățile reale ale gospodăriei. Pînă acum însă lucrul acesta nu a fost pe deplin înțeles și dovada constă în aceea că gospodăria numără abia 150 de păsări (găini) și 19 stupi, și că în planul de producție pe anul acesta s-a prevăzut creșterea numărului de păsări numai cu 150 iar al stupilor cu încă 11.

Dacă avem în vedere că în dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, în creșterea averii obștești, se află izvorul unor mari venituri pentru colectiviști, se înțelege că toți membrii gospodăriei colective din Ștefănești au tot interesul să facă acest lucru. „Picătură cu picătură se face marea" — spune un proverb. Nu 300 de păsări și 30 de stupi să aibă gospodăria, ci un număr cît mai mare, date fiind posibilitățile locale. Gîndindu-ne numai la faptul că sutele de hectare de pomi fructiferi din raza comunei favorizează cît se poate de bine dezvoltarea albinăritului; că păsările se cresc ușor, necerînd cine știe ce sume de investit, se înțelege că aceste două ramuri — care nu sînt principalele într-o gospodărie — pot totuși să aducă zeci de mii de lei venituri pentru gospodărie și deci pentru membrii ei. „Găinile — spunea tov. Mihai Penea — plătesc hrana lor cu mai puțin de jumătate din venitul realizat pe ouă".

Colectiviștii din Ștefănești vor ști, vor putea obține — mai multe cereale, fructe, legume și zarzavaturi. In același timp însă este în interesul lor să crească cît mai multe păsări și să dezvolte albinăritul.

Mai multe păsări, pui și ouă, mai multă miere și ceară, înseamnă pentru ei venituri destul de frumoase.

RADU SANDU

BĂTRÎNEȚE FERICITĂ

Colectiviștii din comuna Mircea Vodă, raionul Călărași, au muncit cu vrednicie în 1958 și au obținut producții bogate.

După împărțirea drepturilor cuvenite colectiviștilor care au participat la muncă în timpul anului, s-au distribuit și drepturile cuvenite în natură și bani bătrînilor și celor incapabili de muncă, din fondul de 2 la sută.

In fotografie, bătrînii Gh. Badea, Nic. Candidu și D-tru Tobu primindu-și drepturile ce li se cuvin.

Orezul — o cultură bănoasă

Cultura orezului se bucură acum de o atenție deosebită în comuna Vișani, raionul Filimon Sîrbu.

Amenajarea terenului și irigatul, lucrări cerute de această cultură necesită multă forță de muncă pe care țăranii individuali cu greu le pot executa. Iată de ce, înainte ha. au fost însămînțate cu orez abia după ce țăranii muncitori de aci s-au unit cu toții forțele în marea familie a colectivistilor. Fiind o cultură nouă pentru ei, la început orezul a fost însămînțat pe suprafețe mici, iar lucrările au fost executate așa după cum s-au priceput. Recoltele au fost după muncă: 1.885 kg. orez la ha. Cu timpul însă oamenii au învățat să cultive orezul după regulile agrotehnice. Ca urmare, producția la ha. a sporit, ceea ce a făcut ca și suprafața cultivată cu orez să fie lărgită. Astfel, dacă în 1953, primul an de cultură a orezului în gospodăria din Vișani, colectiviștii au însămînțat numai 10 ha., în 1956 au semănat 80 de ha iar în 1958 suprafața a ajuns la 147 de ha.

Extinzînd lucrările de amenajare după un proiect întocmit de specialiști de la Institutul de îmbunătățiri funciare din Galați, atît irigatul cît și evacuarea apei s-au efectuat în condiții bune și ușor. Aratul s-a executat cu tractoarele S.M.T. Jirlău. Insămînțatul s-a făcut cu mîna, 60 la sută din sămînța folosită a fost din soiul Agostano, care s-a dovedit a fi cel mai productiv și mai potrivit pentru condițiile locale.

Irigatul lucrărilor de întreținere și recoltatul au fost făcute de asemenea la timp și cu multă grijă. Roadele n-au întîrziat să se arate. Colectiviștii au scos cîte 2.910 kg. de orez la ha. Și dacă la începutul lui septembrie timpul nu s-ar fi răcit, din care cauză o mare parte a boabelor au rămas șistave, cu siguranță că producția medie la ha. ar fi fost cu cîteva sute de kg. mai mare.

Din vînzarea orezului gospodăria a obținut în anul trecut un venit de 6.565 lei la ha. (această sumă a rămas gospodăriei după ce a plătit muncile S.M.T. și valoarea semînței primite). Realizînd un asemenea venit, gospodăria a dat membrilor numai din cultura orezului cîte 6 lei la ziua-muncă.

Succesele dobîndite în cultura orezului l-au determinat pe membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din Vișani să mărească în acest an suprafața ce o vor însămînța cu orez la 175 de ha. Pentru a obține o producție de cel puțin 3.500 kg. la ha., ei au hotărît să înlocuiască orezăriile vechi în suprafață de 65 hectare, să folosească în procent de 80 la sută numai sămînța din soiul Agostano și să aplice îngrășăminte chimice pe întreaga suprafață. Pînă acum, ei au și contractat 3 vagoane de azotat de amoniu și 4 vagoane de superfosfat. Semănatul, irigatul și lucrările de întreținere se vor face, de asemenea, la timp și bine.

In felul acesta colectiviștii din Vișani sînt hotărîți să realizeze la sfîrșitul anului un venit bănesc cu mult mai mare decît în anul trecut.

V. CAZACU

Gospodari harnici

Apicultura este o îndeletnicire nouă pentru colectiviștii din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați. Astfel, în anul trecut, gospodăriile colective din raion au avut 920 familii de albine, realizînd frumoase venituri.

Pentru acest an, membrii gospodăriilor colective și-au propus să sporească numărul familiilor de albine la 1554. Colectiviștii din Batogu, de pildă, vor mări numărul stupilor de la 65 la 95, iar cei din Brateșul Vechi de la 95 la 115. De asemenea, membrii gospodăriilor colective din comunele Jirlău, C. A. Rosetti, Ciresu etc., care nu s-au ocupat pînă acum cu stupăritul, au hotărît să-și cumpere între 30 și 50 de familii de albine.

C. VASIA

ANCHETA NOASTRA

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Unitatea de măsură etalon în urmărirea uzurii tractoarelor

Dezvoltarea considerabilă a parcului de mașini și tractoare din unitățile S.M.T. și G.A.S. prin dotarea lor cu mașini și tractoare din cele mai moderne, capabile să execute lucrări multiple, a determinat ca normativele de consum existente să nu mai corespundă realității. Consider că discuțiile purtate în coloanele ziarului „Agricultura Nouă" în cadrul prezentei anchete, vor permite antrenarea unui număr mare de specialiști și mecanizatori în a stabili care este cel mai bun sistem de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare.

In cadrul acestor discuții vreau să-mi exprim părerea asupra formei celei mai potrivite de măsurare (exprimare) a ciclului de reparare în unitățile noastre agricole de stat. Este cunoscut faptul că activitatea de producție a S.M.T.-ului se raportează în unitatea convențională denumită hectar arătură normală sau hantru. Prin această unitate se reflectă volumul de lucrări executate, consumul de carburanți și lubrifianți, gradul relativ de uzură al tractorului raportat la periodicitate și în sfîrșit cheltuielile efectuate.

Dacă discutăm modul cum se realizează și se analizează hantrul în final în cadrul gospodăriilor agricole de stat, problema capătă cu totul alt aspect. Tractorul în S.M.T. realizează în speță hantri, iar în G.AS. realizează: hantri la lucrări în cîmp, C.P./oră la lucrările staționare (însilozat, tocat, irigat etc.) și tone/km. la transporturi; ca apoi toate să se raporteze la valoarea de realizare a prețului de cost al produsului finit — grîu, carne, lapte etc.

Analizînd cele 3 unități de măsură prin prisma gradului de uzură, se constată că realizarea de hantri duce la uzura uniformă a ansamblelor tractorului. La realizarea de C.P./oră se constată o uzură mărită la ansamblele motorului și foarte puțin la sistemul de rulaj al tractorului. Realizarea de tone/km. duce la o uzură exagerată a sistemului de transmisie și rulaj și mai redusă la ansamblele motorului. Intrucît practica a dovedit că în medie uzurile tractoarelor agricole sînt mai mărite la motor decît la sistemul de transmisie și rulaj, consider că motorul tractorului poate fi ales ca parte orientativă în aprecierea gradului de uzură.

Unitățile de măsură: hantrul, C.P./oră și tona/km., nu exprimă întocmai gradul de uzură al tractorului, mai ales în cazul funcționării tractorului în gol, prin care se produc uzuri, care nu sînt înregistrate de unitățile de măsură mai sus arătate. De aceea cred că la realizarea unităților de măsură ale tuturor lucrărilor ar fi bine să se ia în considerație consumul de combustibil, exprimat în grame/C.P./oră.

Consumul de combustibil (gr/C.P./oră) este fixat prin caracteristicile constructive ale motorului, putîndu-se verifica cu ușurință în exploatare, fiind proporțional variabil cu gradul de uzură al motorului. Consumul de combustibil este totodată proporțional cu dezvoltarea puterii necesare fie la cîrlig, la șaibă sau la priza de putere, indiferent de specificul lucrării.

In baza celor menționate, apreciez că unitatea de măsură etalon să fie luată în considerație gramul pe C.P./oră, adică litrii de motorină consumați pe unitatea de lucrare (hantru, C.P./oră sau tona/Km.). Fără îndoială că aplicarea în practică a acestui sistem impune dotarea tractoarelor cu contoare de măsurare a consumului de lichid, pe care tehnica le oferă (în diferite tipuri), sau printr-un sistem organizatoric adecvat.

Rezolvarea și punerea în practică a acestui sistem va permite realizarea de mari economii de carburanți și în special o reducere considerabilă a cheltuielilor de întreținere și reparare a tractoarelor, contribuind astfel la reducerea prețului de cost al lucrărilor din unitățile noastre.

Ing. BORIS CEAPALIS
de la Trustul regional Gostat Bacău

IN ORĂȘELUL LEGUMICOL DE LA POPEȘTI-LEORDENI

Drumul de la centrul gospodăriei de stat Popești-Leordeni pînă la „secția sere" coboară o vreme în pantă către malurile Dîmboviței.

— Aci am avut anul trecut grădina pe 428 de hectare, mi-a spus inginerul Aurel Condurațu, agronomul șef al gospodăriei, care mă însoțea. Am trimis oamenilor muncii din Capitală 4994 de tone de legume și zarzavaturi. Intre altele, peste 1000 de tone de roșii. Anul acesta, sarcinile ce ne revin pentru aprovizionarea populației cu produse din grădinărie, sînt mult mai mari. De aceea, vom cultiva legume și zarzavaturi pe 518 hectare — urmînd a produce cel puțin 9.150 de tone. Toată suprafața aceasta e post arată și fertilizată din toamna trecută. Tot atunci am însămînțat pe 44 de hectare ceapă și spanac. Dar mai întîi să vizităm noul orășel legumicol. Numeroase alei se întretaie la dreapta, la stînga, înainte. Ori unde te uiți, vezi sere. Geamurile de sticlă sclipesc ușor în soare.

Intrăm în prima seră. Ne întîmpină o vegetație bogată. Inginerul Mujinski, șeful secției, un bătrînel simpatic cu ochii vii, ca de fildeș, ne dă explicații vorbind despre culturile de aci cu aceeași dragoste cu care un adolescent își laudă iubita. Agățate pe sîrme, sute de vrejuri de castraveți surîd etalîndu-și foile late ca de bostani. Pășim binișor pe aleea îngustă de beton din mijloc, privind în dreapta și-n stînga. Iar surprizele nu întîrzie să-și facă apariția: ici-colo, dintre foile late, răsar castraveți lungi de aproape un cot, mai mici cam cît un creion ori abia cît un deget. Peste tot vrejurile sînt punctate cu flori galbene, flori multe — viitoarele roade.

S-ar pare că munca de producere a acestor trufandale e simplă. Dar lucrurile nu stau de loc așa. Mai întîi — sub supravegherea brigadierului Lipiceanu Serafim (un om înalt, spătos care muncește aci încă de pe vremea moșierilor Stroe) se produc într-o seră special amenajată micile răsaduri. Cînd s-au înălțat de-o palmă, ele sînt trecute în sera propriu zisă.

— Fiecare vrej, mi-a spus brigadierul Lipiceanu, dă cel puțin cîte 35 castraveți a cîte 400 de grame fiecare. Din această seră, care are aproape 500 de metri pătrați, livrăm pe piață castraveți pînă în aprilie—mai. Am și trimis în magazinele Gostat vreo 200 de kilograme. Și după cum se vede, recoltăm mereu.

Iată-mă și-n fața uneia din serele unde se vor produce roșii. Nu-mi pot ascunde cu ușurință mirarea de oarece sera lungă de 40 m. și lată de 5 m. este construită în întregime din material plastic (polietilenă). Aflu că Institutul Horti-Viticol din București în colaborare cu Ministerul Chimiei și Petrolului, au construit aci — deocamdată experimental — o răsadniță mare și două sere parcă acoperite cu prelate uriașe, dintr-un material albicios asemănător plexiglasului. Veștmîntul primei sere este prins de schelet pe dinafară și pe dinăuntru, cu fire de relon, asemănătoare coardelor de ghitară.

Aci, toate țevile, conductele, robinetele sînt fabricate numai din material plastic.

Inchid ochii o clipă și văd alături peste cîțiva ani sute și sute de asemenea sere. Dacă se are în vedere că în prezent la construcția unei sere de sticlă metrul patrat costă circa 500 de lei, pe cînd cel de material plastic numai 150 de lei, că se face economie mare de materiale, că o astfel de seră se poate construi în 7—8 zile în loc de 1—2 luni și dacă ne gîndim că odată cu intrarea în funcțiune a fabricilor de material plastic din țara noastră prețul de cost va scădea cu mult — e ușor de dedus că viitorul producerii de trufandale în timpul iernii aparține acestor sere.

Tov. Băluțeanu Mihai, unul dintre inginerii sosiți de la diferite gospodării de stat din țară, pentru a se specializa aci în cultura legumelor de seră, mă aude mirîndu-mă în fața tufelor de roșii — din a doua seră de material plastic, în care am intrat. Sînt tufe înalte, cu un colorit verde, puternic. Niciun firișor de buruiană nu se vede printre plante și oriunde te uiți, flori galbene ca chilimbarul.

— Dar au dat și roade, îmi spune inginerul. Ia priviți aci.

Intr-adevăr, pe unele tufe roșiile sînt de mărimea unor nuci. Pe altele mai mari, cît merele. Și-au prins a se coace. Nu vor trece multe zile și în magazinele Gostat ale Capitalei, vor apare și roșii proaspete din soiul „Zeelandez".

M-am oprit mai puțin la serele unde se produc zeci de varietăți de flori — ciclamen, frezia, garoafe... In schimb, am poposit mai mult la răsadnițe, unde muncitorii făceau plivitul. Departe, pînă către malul Dîmboviței, se zăreau din loc în loc cabane mari, unde peste puține săptămîni vor forfoti muncitorii. Vor începe să duduie în curînd și motopompele celor cinci stații de irigare. Muncitorii vor transplanta în această vreme la cîmp, răsadurile ce încă se ascund acum sub geamuri, pe 33 000 de metri patrați. Nu va trece mult intr-adevăr și urlașa grădină va prinde coloritul verde al plantelor ce se răsfață acum numai în sere. Iar pînă atunci, din orășelul legumicol al gospodăriei vor continua să pornească zilnic spre Capitală coșuri pline cu roșii, castraveți și alte trufandale, din care s-au livrat pînă acum 2300 de kilograme.

AL. RAICU

Pentru o producție sporită de floarea-soarelui

Ing. FLORICA OLTEANU
I.C.A.R. — București

La Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 s-a pus problema dezvoltării culturii florii-soarelui, astfel ca în următorii ani producția medie la ha să ajungă pînă la 1.200—1.300 kg, iar în 1960 să se renunțe la importul de ulei.

Printre căile care duc la sporirea producției de floarea-soarelui se numără extinderea suprafețelor însămînțate cu această plantă și aplicarea măsurilor agrotehnice corespunzătoare în vederea măririi recoltei la ha.

Alegerea terenului

In ceea ce privește extinderea suprafețelor de cultură, ea nu trebuie făcută la întîmplare — așa cum greșit s-a procedat pînă acum în unele locuri — ci ținîndu-se seama de zonarea ecologică a culturilor. Cea mai bună zonă de cultură a florii-soarelui (foarte favorabilă) se întîlnește în partea de vest a regiunii Timișoara, sudul regiunii București, centrul regiunii Suceava și foarte puțin în nordul regiunii Iași. In această zonă se pot realiza, prin aplicarea în complex a tuturor măsurilor agrotehnice corespunzătoare, producții de peste 2.000 kg la ha.

In continuare urmează zona favorabilă culturii florii-soarelui (de gradul 1, 2 și 3), care cuprinde suprafețe mari în regiunile Craiova, București, Constanța, Galați, Iași, Suceava, Cluj, Baia Mare și Oradea.

Puțin favorabile culturii florii-soarelui sînt regiunile de dealuri și submuntoase ale țării, precum și solurile erodate din Moldova și Dobrogea.

In toate zonele, la alegerea suprafețelor ce vor fi însămînțate în primăvara aceasta cu floarea-soarelui, se vor evita terenurile mlăștinoase, cu soluri grele, reci și argiloase, care țin apă și sînt greu de lucrat, precum și cele nisipoase, pietroase. Cele mai potrivite sînt pămînturile bogate de luncă, mijlocii, argilo-nisipoase, cu apa freatică mai la suprafață și bogate în humus.

Foarte bune pentru floarea-soarelui sînt aluviunile, cernoziomurile degradate și parte din solurile brun-roșcate de pădure, cum este cel din regiunea București.

Mai puțin potrivite sînt solurile castanii deschise.

O altă măsură ce trebuie respectată cu strictețe este scoaterea din planul de cultură al florii-soarelui a terenurilor infectate cu putregai (Sclerotinia) și lupoaie (Orobanche), care pot provoca pagube foarte mari. Nu se va cultiva floarea-soarelui după fasole deoarece aceasta fiind atacată de putregai lasă terenul infectat. Măsura trebuie respectată cu strictețe mai ales în regiunile Suceava și Cluj. Tutunul și cînepa, de asemenea, sînt nepotrivite deoarece sînt atacate de lupoaie.

Cele mai bune plante premergătoare pentru floarea-soarelui sînt cerealele de toamnă și de primăvară. Rezultate bune se obțin și cînd floarea-soarelui se cultivă după unele leguminoase ca: mazărea, măzărichea, lintea.

Pregătirea solului și aplicarea îngrășămintelor

Floarea-soarelui trebuie cultivată pe un sol arat adînc din toamnă.

Primăvara, de îndată ce timpul permite, ogoarele de toamnă trebuie grăpate. Avînd în vedere că în iarna aceasta a căzut puțină zăpadă, iar primăvara se anunță a fi secetoasă, este necesar ca grăpatul ogoarelor de toamnă să fie făcut fără întîrziere pentru a împiedica pierderea apei din pămînt. Inainte de semănat se mai grăpează odată. Dacă pămîntul e bătătorit, se lucrează cu cultivatorul urmat de grapă. Cultivația se face la adîncimea de îngropare a semințelor.

Terenurile nearate în toamnă se vor ara de îndată ce se poate ieși în cîmp, la adîncimea de 12—15 cm., și se vor grăpa imediat.

De mare însemnătate pentru obținerea unor recolte sporite la floarea-soarelui este folosirea îngrășămintelor organice și minerale. Gunoiul de grajd trebuie dat toamna în amestec cu superfosfatul și sarea potasică.

Foarte bune rezultate dă aplicarea îngrășămintelor minerale azotate, fosfatice și potasice. Modul lor de administrare precum și cantitățile necesare variază în funcție de zona de cultura. Astfel, în regiunea de stepă a Dobrogei, așezată în zona favorabilă III pentru cultura florii-soarelui, experiențele au arătat că folosirea îngrășămintelor chimice toamna, în cantitate de 250 kg superfosfat, 200 kg sare potasică și 150 kg azotat de amoniu la hectar a asigurat cel mai mare spor de producție și anume 263 kg la ha. La stațiunea Tg. Frumos, regiunea Iași, așezată tot în zona favorabilă, însă cu alt climat, cele mai bune rezultate au fost obținute cînd îngrășămintele s-au dat o parte toamna (60 kg superfosfat și 150 kg sare potasică la ha), o parte primăvara sub cultivator (90 kg la ha azotat de amoniu și 60 kg la ha superfosfat) și cînd plantele aveau 6 frunze (90 kg la ha azotat de amoniu).

Dacă nu s-a reușit să se încorporeze toamna nici un fel de îngrășămînt, este recomandabil să se aplice primăvara îngrășăminte minerale. In general se dau 150—200 kg la ha azotat de amoniu, 200—250 kg la ha superfosfat și 100—150 kg la ha sare potasică, din care 2/3 odată cu lucrările de pregătire a terenului, iar restul în momentul cînd plantele au 6 frunze. Foarte bune rezultate se obțin cînd o parte din superfosfat (60—100 kg.) se dă granulat cu materie organică la cuib, odată cu semănatul.

In toate zonele de cultură se obțin rezultate bune prin înlocuirea sării potasice cu 350—400 kg la ha cenușă în regiunile secetoase și 500—600 kg la ha în cele mai umede. Soiurile de floarea-soarelui VNIIMK 8931 și Armavir valorifică mai bine îngrășămintele decît soiul Jdanov. In toate regiunile, dar mai ales în cele favorabile dezvoltării putregaiului. (Suceava și Cluj) este bine ca semințele să fie tratate înainte de semănat.

Semănatul

Semănatul timpuriu al florii-soarelui asigură semințelor condiții bune de răsărire. Data semănatului diferă însă de la o regiune la alta în raport cu condițiile climatice din primăvară. Ca început al campaniei se consideră momentul în care temperatura solului, la 10 cm adîncime, a ajuns la 3—6°C. Intîrzierea semănatului după această dată provoacă scăderi simțitoare de recoltă, care sînt cu atît mai mari cu cît regiunea este mai secetoasă. La stațiunea experimentală I.C.A.R. Moara Domnească-București, întîrzierea semănatului cu 17 zile a provocat o scădere a producției cu 242 kg la ha, iar la Studina, regiunea Craiova, cultura de floarea-soarelui semănată la începutul lunii mai a fost compromisă în întregime, obținîndu-se doar 91 de kg la ha.

In urma experiențelor executate în cadrul I.C.A.R.-ului s-a constatat că cele mai bune rezultate se obțin prin semănatul florii-soarelui la distanța de 60 cm între rînduri și 40 cm pe rînd, sau la 50/50 cm. In zona favorabilă din partea de sud-est a țării, distanța de 70 cm. între rînduri și 40 cm pe rînd este mai potrivită.

Invățămintele sesiunii anuale de referate și comunicări științifice agricole

(Urmare din pag. 1)

grotehnice care asigură obținerea unei producții de peste 10 tone prune la hectar.

Ținînd seama de rezultatele obținute pînă acum, lucrările sesiunii constată că în următorii ani problemele de vinificație, de protecție a plantelor și de mecanizare a lucrărilor în sectorul horti-viticol trebuie studiate mai pe larg.

În sectorul creșterii animalelor, cele mai importante rezultate s-au referit la folosirea porumbului hibrid în hrana animalelor, a ureei în îngrășarea bovinelor și ovinelor etc. Legat de sporirea producției și îmbunătățirea calității lînii, referatele susținute au tratat despre ameliorarea producției oilor țigăi ruginii și transformarea oilor cu lînă grosieră în oi cu lînă fină și semifină.

În sectorul zootehnic alte lucrări s-au referit la rezultatele privitoare la eficiența creșterii puilor în baterii, folosirea cobaltului ca stimulent în creșterea și sporirea producției de ouă la păsări, sporirea producției apicole etc. Demn de subliniat este faptul că la această sesiune, majoritatea referatelor susținute de secția de medicină veterinară au fost axate pe problemele urgente ale practicii sanitar-veterinare. Sectorul de mecanizare a prezentat de asemenea, o serie de lucrări valoroase privitoare la mecanizarea culturii păioaselor, porumbului, sfeclei de zahăr, viticulturii, pomiculturii și zootehniei. Important de reținut este faptul că lucrările efectuate au urmărit găsirea unor soluții practice legate de introducerea tehnicii noi și a unor tipuri de mașini noi cu indici tehnico-economici superiori, organizarea și exploatarea mai rațională a parcului de mașini, folosirea resurselor hidroenergetice locale și altele.

Luînd cuvîntul la închiderea sesiunii, tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a subliniat că rezultatele prezentate la această sesiune reprezintă un real progres față de anii trecuți, mai ales în ceea ce privește legătura lor cu producția. Totuși, față de cerințele mereu crescînde ale economiei țării noastre, ale sectorului socialist din agricultură în continuă dezvoltare, rezultatele obținute în domeniul muncii de cercetare agricolă nu sînt pe măsura posibilităților.

Pentru a îmbunătăți munca în toate sectoarele de cercetare, vorbitorul a arătat în continuare că este necesar să se ia următoarele măsuri: în primul rînd va trebui ca cercetătorii să-și îndrepte atenția spre problemele fundamentale ale transformării socialiste a agriculturii în etapa actuală. Pentru a se rezolva mai bine și mai repede aceste sarcini este necesar să se formeze colective largi de cercetători care să studieze în complex măsurile care asigură sporirea recoltelor și nu aspecte izolate. De asemenea, se simte nevoia ca cercetările din sectorul agricol să fie adîncite prin aportul disciplinelor cu caracter general: fiziologia, biochimia, genetica etc.

Participarea acestor specialiști la elaborarea temelor și executarea lor va da posibilitatea să se stabilească relații mai strînse între disciplinele aplicate și cele teoretice. De asemenea, la sesiunile viitoare va trebui să fie expuse și lucrările Institutelor de cercetări forestier, piscicol și de cercetări alimentare. Cadrele didactice au datoria de cinste să antreneze în munca de cercetare studențimea care în cadrul celor 2 ani de practică în producție poate ajuta în mare măsură la difuzarea pe scară largă a rezultatelor științifice în producție, la gospodăriile de stat și colective. Cercetătorii tineri și vîrstnici vor trebui să atace cu mai mult curaj problemele de ridicare a producției agricole luînd exemplul metodelor de lucru și rezultatele obținute în R. P Chineză care a realizat producții nemaiîntîlnite pînă în prezent.

În vederea îmbunătățirii muncii de cercetare este necesar să se intensifice schimburile directe privitoare la documentarea științifică între Institutele țării noastre cu cele din străinătate. Pentru a se obține rezultate mai bune în privința studierii unor probleme importante realizate în alte țări, este necesar să se trimită un număr corespunzător de cercetători la specializare pe o perioadă mai lungă și nu pe durată scurtă așa cum s-a procedat pînă în prezent.

În scopul valorificării rezultatelor științifice în mai mare măsură, este absolut necesar să se unifice metodologia experiențelor care va asigura interpretarea și sintetizarea rezultatelor obținute de diferite institute de cercetări și învățămînt. Aspectul economic al cercetărilor efectuate trebuie să constituie o preocupare permanentă a tuturor institutelor, deoarece acesta este elementul hotărîtor privind valoarea rezultatelor obținute.

În viitor vor trebui dezvoltate și intensificate cercetările cu privire la recuperarea pentru agricultură a terenurilor necultivate sau slab productive, adică a terenurilor erodate, a nisipurilor, a solurilor sărăturoase și a celor inundabile sau cu exces de apă. De asemenea, va trebui să se studieze agrotehnica diferitelor culturi în condiții irigate, agrotehnica diferențiată și folosirea rațională și economică a îngrășămintelor la grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi etc., pentru obținerea unor recolte bogate.

O atenție deosebită trebuie dată chimizării agriculturii în scopul combaterii radicale a buruienilor, bolilor și dăunătorilor. Eforturile oamenilor de știință vor trebui îndreptate spre crearea de noi soiuri de plante de cultură mai productive și de calitate mai bună, mai rezistente și mai adaptate condițiilor de recoltare mecanizată.

În domeniul creșterii animalelor se impune intensificarea muncii pentru crearea de noi rase de animale mai productive și pentru îmbunătățirea productivității raselor existente. Vor trebui elaborate noi metode mai economice de hărnire și de îngrășare a animalelor introducîndu-se pe scară largă folosirea porumbului sub toate formele. De asemenea, trebuie îmbunătățite metodele de prevenire și combatere a celor mai periculoase boli infecto- contagioase.

La fel este necesar să se îmbunătățească continuu tractoarele și mașinile agricole, adaptîndu-le condițiilor de lucru și de exploatare.

Este necesar ca cercetătorii din sectorul mecanizării agricole să rezolve problemele legate de crearea de noi mașini agricole mai economice cu mare randament și de mecanizarea viticulturii, pomiculturii, legumiculturii și zootehniei. Va trebui să se acorde o dezvoltare deosebită cercetărilor în economia agrară ce sînt rămase mult în urmă. Aici vor trebui studiate probleme de organizare și retribuire a muncii în gospodăriile de stat, S.M.T.-uri, gospodării colective și întovărășiri agricole. De asemenea, trebuie studiate căile de reducere a prețului de cost, de dezvoltare multilaterală și rentabilizare a gospodăriilor agricole de stat etc.

Pentru grăbirea ritmului de dezvoltare a științei agricole din țara noastră, va trebui mai stăruitor și mai coordonat să lărgim și să adîncim colaborarea științifică cu țările prietene și în primul rînd cu Uniunea Sovietică. Să ne adăpăm direct de la izvorul marilor realizări în domeniul agriculturii și să nu persistăm în a cerceta ceea ce alții au rezolvat, ci cu curaj să aplicăm aceste realizări în mod creator în condițiile țării noastre. In mod deosebit trebuie să ne însușim modul de a pune și trata problemele și mai cu seamă metodele de cercetare și de introducere a rezultatelor acestora în producția agricolă. Multe din rezultatele obținute și prezentate la această sesiune trebuie aplicate imediat în practică.

Prin coordonarea rațională a mijloacelor materiale puse la îndemîna institutelor de cercetări și a științei agricole de către statul nostru democrat-popular și a puterii de creație a cercetătorilor din institutele de cercetări și învățămînt în strînsă legătură cu oamenii care lucrează în producție, vom putea sprijini efectiv dezvoltarea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră, a încheiat tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii.

INVĂŢÎND DIN EXPERIENŢA ŞTIINŢEI AGRICOLE SOVIETICE

O metodă simplă şi eficace de mărire a recoltelor

Ing. C-TIN PINTILIE
Institutul de cercetări pentru cultura porumbului

Una din metodele care se aplică astăzi pe suprafeţe tot mai mari în Uniunea Sovietică în scopul ridicării producţiei la hectar este tratarea cu malţ a seminţelor înainte de semănat.

Cunoscîndu-se rezultatele obţinute de colhozurile şi sovhozurile din Uniunea Sovietică în ridicarea producţiei la cerealele păioase de primăvară prin aplicarea acestei metode, s-a început în anul 1956, la cercul ştiinţific de Fitotehnie al studenţilor de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu", din Bucureşti, sub conducerea prof. dr. Gh. Valuţă experimentarea acestei metode la grîul de primăvară din soiul Lutescens 62.

În ţara noastră condiţiile pedoclimatice sînt favorabile grîului de toamnă. Există însă localităţi unde clima şi solul sînt prielnice grîului de primăvară. Aşa, de pildă, la Vatra Dornei, Gheorghieni, Năsăud etc, se cultivă aproape numai grîu de primăvară. De asemenea, în regiunile din jurul munţilor Apuseni, în văile Vişeului, în Maramureş, în zona subcarpatică a Transilvaniei şi Moldovei grîul de primăvară ocupă suprafeţe destul de mari.

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat la consfătuirea de la Constanţa, că suprafeţele însămînţate cu grîu de primăvară se vor mări în anii următori cu încă 50.000 de hectare.

Necesităţile sporirii producţiei la hectar la cultura grîului de primăvară precum şi faptul că tratarea cu malţ se poate aplica cu succes şi la orzul de primăvară şi ovăz — culturi ce ocupă suprafeţe destul de însemnate în toată ţara noastră — impun ca această metodă să fie experimentată mai departe şi apoi extinsă în producţie.

Rezultatele obţinute în cei trei ani de experienţă (1956-57-58) în tratarea cu malţ, a păioaselor de primăvară, ne au determinat să arătăm modul cum am lucrat pentru că din această primăvară metoda susamintită să poată fi aplicată în unele gospodării de stat şi colective.

Metoda de lucru în prepararea malţului, tratamentul seminţelor sînt aproa-

TRATAMENTUL APLICAT	PRODUCTIA BOABE KG. LA HA.			PROD MEDIE PE 3 ANI	SPOR KG/HA
	1956	1957	1958		
SEMINTE NETRATATE	1251	2040	970	1420	·
SEMINTE TRATATE CU APĂ	1342	2202	1015	1516	96
SEMINTE TRATATE CU MALT DE GRÎU	1395	2384	1280	1686	266

tabel 1

pe identice cu cele pe care le-a preconizat prof. N. N. Mokin de la Institutul agronomic din Leningrad şi care sînt expuse în ziarul „Agricultura Nouă" nr. 504 din 24.II.1959.

În experienţa noastră am folosit malţ de grîu, de mazăre, şi malţ de la fabrica de bere „Griviţa Roşie" din Bucureşti.

Pregătirea malţului

Boabele destinate preparării malţului au fost ţinute în apă timp de 24 ore pentru a se umfla. Seminţele umflate au fost puse la germinat la temperatura de 7 grade.

Cînd jumătate din seminţe au încolţit iar colţii aveau mărimea egală cu jumătate din mărimea bobului, seminţele au fost scoase de la germinat şi puse la termostat pentru a se usca. Temperatura în timpul uscării a fost de 36 grade. Menţionăm că uscarea se poate face şi în camere obişnuite, bine aerisite.

După uscare boabele încolţite au fost măcinate obţinîndu-se făină de malţ. Această făină s-a păstrat într un loc uscat ţinînd seama că de calitatea ei depinde obţinerea unui spor ridicat de producţie.

Cum s-a făcut tratamentul

In primul rînd s-a preparat soluţia nutritivă de malţ operaţie care cuprinde 2 etape: Prima constă din luarea unei jumătăţi din cantitatea de malţ şi amestecarea cu 10 litri de apă. Cu această soluţie au fost stropite boabele destinate însămînţării. Odată cu stropirea boabelor se amestecă bine pentru ca umectarea să fie cît mai uniformă. După aceasta boabele se adună într-o grămadă de formă conică şi se lasă 6 ore pentru macerare. După acest interval de timp, jumătatea de malţ rămasă a fost pregătită la fel ca şi prima, stropindu-se apoi aceeaşi grămadă de seminţe. La fel ca şi în prima etapă seminţele se lopătează cît mai bine. După aceea se adună iarăşi în grămadă. Seminţele sînt lăsate în grămadă timp de 24 ore.

După acest interval de timp sămînţa este bună pentru semănat. Ca să ne dăm seama dacă tratamentul a fost bine făcut sau nu, am avut în vedere următorii factori:

1) Starea seminţelor — uscată sau umedă.
2) Luciul seminţelor.
3) Prezenţa bulgăraşilor de seminţe.

Atunci cînd s-a constatat că seminţele sînt semi-uscate, că nu au luciu şi că prezintă bulgăraşi, am considerat că tratamentul a fost bine făcut.

Dacă au lipsit aceste elemente înseamnă că tratamentul nu s a făcut bine, în mod corespunzător; în acest caz seminţele au mai fost lăsate în grămadă încă 10-12 ore. Bulgăraşii formaţi în timpul tratamentului se sfarmă foarte uşor numai prin simpla lopătare.

Cantitatea de malţ folosită în tratament pentru 100 de kg. seminţe a fost cea indicată de prof. Mokin, adică 5 kg. la 100 de kg. de seminţe.

Rezultatele obţinute la cultura grîului de primăvară prin aplicarea acestui tratament sînt prezentate în tabelul nr. 1.

Din anul 1958 am început această experienţă şi la cultura ovăzului. De data aceasta am folosit şi malţ gata pregătit de la fabrica de bere „Griviţa Roşie" din Bucureşti. Scopul a fost să vedem dacă acest malţ are aceeaşi influenţă asupra măririi producţiei la hectar pe care o are malţul pregătit de noi.

Tratamentul cu malţ al seminţelor de ovăz este mult mai uşor de făcut decît la grîu Aceasta se explică prin faptul că odată cu tratamentul pe cale umedă cu formalină a ovăzului se poate face şi tratamentul cu malţ.

În experienţa cu ovăz s-a folosit şi malţ de grîu în amestec cu malţ de mazăre, într o proporţie de 3 kg. grîu şi 2 kg. mazăre. Metoda de lucru este identică cu cea folosită la grîu. cu o singură deosebire şi anume: în acelaşi timp cu tratarea seminţelor pe cale umedă s-a amestecat şi malţ în soluţia respectivă.

Rezultatele obţinute la ovăz sînt prezentate în tabelul nr. 2.

TRATAMENTUL APLICAT	PROD KG/HA	SPOR KG/HA
SEMINTE NETRATATE	1920	·
SEMINTE TRATATE CU APĂ	2040	120
SEMINTE TRATATE CU MALT DE GRÎU ŞI FORMALINĂ	2211	291
SEMINTE TRATATE CU MALT DE GRÎU, MAZĂRE PLUS FORMALINĂ	2250	330
SEMINTE TRATATE CU MALT DE LA FABRICA DE BERE	2268	348

tabel 2

Din datele cuprinse în tabel se poate vedea că noi am folosit şi seminţe tratate cu apă, metodă preconizată de prof. Smirnov. In toţi anii de experienţă producţia a fost mai mare decît cea obţinută de la seminţele netratate, dar mai mică decît în cazul aplicării tratamentului cu malţ.

Incepînd din primăvara aceasta unele unităţi agricole de stat şi cooperatiste pun în practică metoda tratării seminţelor cu malţ. Astfel, membrii gospodăriei agricole colective „16 Februarie" din comuna Baba Ana, raionul Mizil, şi gospodăria de stat Buciumeni, raionul Olteniţa, vor experimenta această metodă pe suprafeţe de 20 ha. la cultura ovăzului.

Gospodăriilor agricole de stat şi colective care doresc să experimenteze această metodă le recomandăm să ia măsurile următoare:

Seminţele pentru prepararea malţului trebuie puse fără întîrziere la germinat. Gospodăriile din apropierea fabricilor de bere pot procura malţul gata pregătit cu condiţia ca acesta să fie uscat la temperaturi mai joase de 40 grade iar măcinarea lui să se facă împreună cu colţii.

Este necesar de asemenea, ca terenul pe care se va experimenta metoda să fie cît mai uniform din punct de vedere al fertilităţii.

Ar fi bine ca un număr tot mai mare de gospodării să experimenteze această metodă deoarece asigură sporuri ridicate de producţie, se poate aplica cu uşurinţă şi este economică.

Propuneri constructive

Politica de pace şi prietenie între popoare pe care o duce cu consecvenţă Uniunea Sovietică s-a îmbogăţit zilele acestea cu o nouă acţiune concretă menită să ducă la rezolvarea pe cale paşnică a unei serii de probleme internaţionale actuale. Este vorba de nota pe care guvernul sovietic a adresat-o la 2 martie a.c. guvernului S.U.A. ca răspuns la nota americană din 18 februarie. Note similare au fost adresate şi guvernelor Marii Britanii şi Franţei.

Nota sovietică cuprinde o serie de propuneri constructive privind încheierea Tratatului de Pace cu Germania şi înlăturarea situaţiei anormale care s a creat în legătură cu ocupaţia străină a Berlinului occidental. In notă se subliniază că în prezent mai există posibilitatea de a se reveni la colaborarea între cele patru puteri în problema importantă referitoare la Germania. Incheierea Tratatului de pace, cu Germania oferă o astfel de posibilitate. In baza Tratatului de pace, R. D. Germană şi R. F. Germană şi-ar lua angajamente identice care ar exclude posibilitatea reinvierii militarismului german, ceea ce ar asigura condiţiile dezvoltării paşnice a celor două state germane şi ar elibera popoarele de pericolul apăsător al războiului.

Dat fiind poziţia nerealistă pe care se situează puterile occidentale, problema germană constituie o permanentă sursă de încordare în relaţiile dintre state şi un prilej pentru cercurile imperialiste de a dezlănţui un război care să cuprindă întreaga omenire. Şi aceasta cu atît mai mult cu cît puterile apusene şi îndeosebi S.U.A. susţin că vor face uz de „toate mijloacele corespunzătoare" pentru menţinerea regimului de ocupaţie în Berlinul occidental. In senatul american s-a cerut chiar şi mobilizarea a 4—5 divizii.

Nota sovietică aminteşte adepţilor „folosirii tuturor mijloacelor" că părţile care sînt ameninţate dispun de tot ce este necesar pentru a-şi apăra cauza în mod demn şi a da riposta oricărei agresiuni. Dacă ameninţările care se fac auzite în Occident, se subliniază în nota guvernului U.R.S.S., ascund într-adevăr dorinţa de a se recurge la arme, oricine se va hotărî la aceasta va trebui să-şi asume o răspundere grea în faţa omenirii pentru dezlănţuirea unui nou război.

Pentru a preîntîmpina o evoluţie periculoasă a evenimentelor, guvernul sovietic revine din nou la propunerea sa cu privire la o întîlnire a oamenilor de stat la cel mai înalt nivel, care să aibă loc in aprilie a.c., la Viena sau la Geneva. La această conferinţă ar urma să participe, în afară de cele patru puteri, şi Polonia şi Cehoslovacia, ca state care au fost primele victime ale agresiunii hitleriste. La examinarea problemei Tratatului de pace cu Germania şi a Berlinului occidental, la conferinţa la nivel înalt trebuie să fie reprezentate atît R. D. Germană cît şi R. F. Germană.

In cazul în care puterile occidentale nu sînt gata pentru o întîlnire la nivel înalt, Uniunea Sovietică este de acord şi cu ideea convocării unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe. Această reuniune diplomatică ar urma să aibă loc tot la Viena sau Geneva şi să dureze cel mult 2—3 luni.

E o mare deosebire între poziţia clară şi concretă pe care se situează Uniunea Sovietică în chestiunea atît de importantă a Berlinului şi a încheierii Tratatului de pace cu Germania şi atitudinea de tergiversare şi lipsă de realism a puterilor occidentale. Recentele propuneri ale guvernului sovietic sînt menite să creeze o atmosferă sănătoasă şi constructivă, atît de necesară rezolvării problemelor cheie ale vieţii internaţionale. Tocmai de aceea ele au fost primite cu multă satisfacţie de opinia publică mondială.

DUPĂ VIZITA primului ministru englez în U. R. S. S.

Luînd cuvîntul în cadrul recepţiei pe care guvernul U.R.S.S. a oferit-o la 2 martie în cinstea delegaţiei guvernamentale britanice, tovarăşul Hruşciov amintea că pregătindu-se pentru călătoria lor în Uniunea Sovietică, oaspeţii englezi au definit-o ca o călătorie de recunoaştere, un sondaj. Ca atare nu era de aşteptat ca în acest cadru să se ajungă la rezolvări în probleme esenţiale. „Sperăm însă, a spus şeful guvernului sovietic, că în cazul de faţă acest sondaj va duce în ultimă instanţă la rezultate care vor fi salutate atît de popoarele Marii Britanii, cît şi de poporul sovietic".

Problemele care au fost discutate în cadrul convorbirilor dintre delegaţia guvernamentală britanică şi reprezentanţii guvernului sovietic, în timpul celor zece zile cît H. Macmillan s-a aflat în U.R.S.S., pot fi grupate în două mari categorii: problemele relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Anglia şi problemele privind poziţia celor două ţări faţă de chestiunile nerezolvate ale situaţiei internaţionale.

In privinţa primului grup de probleme s-a ajuns la un acord privind schimburile culturale dintre cel două ţări şi a fost pregătit terenul pentru o înţelegere în domeniul schimburilor comerciale. Comunicatul sovieto-englez semnat de cei doi prim miniştri subliniază că o misiune condusă de un ministru al Regatului Unit va vizita într-un viitor apropiat Uniunea Sovietică pentru a studia posibilităţile de dezvoltare a comerţului într-un mod mai amănunţit decît s-a putut face în cursul tratativelor care au avut loc.

Cît priveşte schimbul de vederi pe marginea celor mai importante aspecte ale situaţiei internaţionale comunicatul sovieto englez subliniază că acest schimb a dus „la o mai bună înţelegere reciprocă a poziţiilor celor două guverne şi a constituit astfel o contribuţie utilă la desfăşurarea unor viitoare tratative internaţionale într-o componenţă mai largă".

Prin urmare, tratativele sovieto-engleze au constituit doar un început în această privinţă, început care se cere urmat de alte acţiuni asemănătoare şi în primul rînd de o conferinţă la cel mai înalt nivel.

In industria carbonieră din ţările Europei occidentale, din cauza stocurilor mari de cărbune nevîndut, tot mai mulţi mineri rămîn fără lucru.

(ZIARELE)

MINERII:
— Uite totuşi că a lucrat unul săptămîna asta!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Tîrgul internaţional de la Leipzig

Intre 1 şi 10 martie are loc la Leipzig Tîrgul internaţional de primăvară. 9.400 de firme, instituţii, întreprinderi şi organizaţii de comerţ exterior din 49 de ţări şi-au expus produsele lor la actualul Tîrg.

Ca de obicei, primăvara, în centrul atenţiei sînt articolele tehnice. In cadrul acestui Tîrg internaţional ponderea cea mai mare o au produsele industriei de tractoare şi maşini agricole.

In cuvîntarea sa rostită la şedinţa festivă din seara zilei de 28 februarie consacrată deschiderii Tîrgului internaţional, tov. H. Rau, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministrul Comerţului Exterior şi inter-german din R.D.G. a arătat printre altele că marele număr de participanţi la acest Tîrg este un indiciu că cercurile de afaceri din toate ţările recunosc tot mai mult necesitatea înlăturării oricărei piedici care stă în calea celei mai largi dezvoltări a comerţului mondial. In continuare, vorbitorul a exprimat bucuria stîrnită în Republica Democrată Germană de faptul că Tîrgul internaţional de la Leipzig va fi vizitat şi de tovarăşul N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Printre ţările reprezentate la Tîrgul de la Leipzig se află, în afară de ţările lagărului socialist, numeroase alte ţări ca: Republica Arabă Unită, Indonezia, India, Irak, Brazilia, Anglia, Franţa, Italia, Argentina, Sudan, Suedia etc.

R.D. Germană ocupă cel mai mare sector al Tîrgului. Sînt expuse produsele celor mai diferite ramuri ale economiei naţionale ale R.D. Germane. Un loc important îl ocupă sectorul în care sînt expuse 30 de noi modele de maşini agricole, între care noi tipuri de tractoare agricole echipate cu dispozitive hidraulice pentru prelucrat solul, precum şi maşinile suspendate destinate aceluiaşi scop şi care se pot adapta la toate tipurile de tractoare, o maşină de semănat cu lăţimea de lucru de 2,5 m. marca „Saxonia-Kombi-Drillmaschine", tipuri variate de combine pentru recoltarea grîului, porumbului, cartofilor şi sfeclei etc. In afară de acestea se prezintă noi maşini de muls, precum şi o instalaţie complexă pentru mulgerea concomitentă a 90 de vaci de lapte.

Şi ţara noastră este prezentă la Tîrgul de la Leipzig cu un stand de informaţii frumos amenajat. Pînă în prezent acest stand a fost vizitat de numeroşi reprezentanţi ai organelor de comerţ exterior din ţările socialiste, precum şi de un însemnat număr de oameni de afaceri din statele capitaliste.

In centrul atenţiei tuturor vizitatorilor stă şi în acest an pavilionul Uniunii Sovietice. Privirile tuturor sînt atrase spre modelele celor trei sateliţi artificiali ai Pămîntului, simbol al măreţelor victorii pe care le înregistrează în construcţia comunismului poporul sovietic.

Uniunea Sovietică expune, printre altele, un sortiment bogat de diferite agregate utilizabile în agricultură pe suprafeţe întinse.

In satele regiunii Piteşti

Se dezvoltă activitatea asociaţiilor sportive

Casa de cultură din Piteşti a găzduit, timp de 2 zile, prima consfătuire a activiştilor sportivi din sectorul socialist al agriculturii organizată de consiliul regional U.C.F.S., sub îndrumarea comitetului regional de partid. Au fost prezenţi peste 100 de activişti sportivi care lucrează pe ogoare, preşedinţi ai asociaţiilor sportive săteşti, secretari ai organizaţiilor de bază U.T.M., preşedinţi ai consiliilor raionale de U.C.F.S., precum şi o serie de directori de la S.M.T.-uri, G.A.S.-uri şi preşedinţi de la G.A.C. uri din regiunea Piteşti. Aceştia au discutat pe larg despre dezvoltarea activităţii noilor asociaţii sportive săteşti din regiunea Piteşti, care au fost create după reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră, ca urmare a Hotărîrii partidului şi guvernului din 2 iulie 1957. S-a scos în evidenţă, cu acest prilej, că cele 367 de asociaţii sportive din sectorul socialist al agriculturii cîte sînt în prezent în această regiune. şi au întărit considerabil baza organizatorică, cuprinzind astăzi 75.782 de membri înscrişi în U.C.F.S. Aceştia practică, cu rezultate mulţumitoare, diferite discipline sportive, dintre care unele au fost introduse abia în cursul anului trecut. Numeroase echipe şi sportivi din mediul sătesc participă acum la campionatele raionale, unde au o comportare remarcabilă. De asemenea, s-a subliniat că numărul bazelor sportive de la sate a crescut simţitor. In prezent, în regiunea Piteşti sînt circa 350 baze sportive săteşti, care au terenuri de fotbal, volei, oină, piste de alergări etc. Noile asociaţii sportive au căutat să îmbine activitatea sportivă cu activitatea culturală, organizînd în cursul anului trecut numeroase „duminici cultural sportive". Astfel masele de oameni ai muncii de pe ogoarele regiunii Piteşti au putut să-şi petreacă timpul liber în mod plăcut şi util sănătăţii acestora. Participanţii la această consfătuire au ascultat cu mult interes referatele despre activitatea asociaţiilor sportive „Recolta" — G.A.C. „6 Martie" din Stoicăneşti, „Tractorul" -S.M.T. Radomireşti, „Recolta"-Curtişoara, şi „Ogorul Nou" G.A.S. Stolnici, despre care vom reveni în numărul viitor.

De asemenea, cu prilejul consfătuirii s-au luat o serie de măsuri pentru dezvoltarea activităţii şi bazei materiale sportive în satele din regiunea Piteşti. Se va urmări să se mărească numărul membrilor şi al asociaţiilor sportive săteşti. In 30 de asociaţii sportive se va organiza concursul „Cel mai bun sportiv din 10". Intre 15 martie şi 15 noiembrie se vor desfăşura, în toate asociaţiile campionate de casă la diferite discipline sportive. Pînă la 1 aprilie a.c., Consiliul regional U.C.F.S. Piteşti va elabora regulamentul primei ediţii a competiţiei sportive „Cupa sectorului socialist al agriculturii", la care vor participa toate asociaţiile sportive săteşti din regiune. Finala acestei competiţii se va desfăşura în raionul cel mai avansat în munca de transformare socialistă a agriculturii.

M. LERESCU

„AGROTEHNICA"

de acad. prof. dr. G. IONESCU-SISEŞTI şi prof. dr. IR. STAICU

RECENZIE

Prin realizarea valorosului tratat dăruit agriculturii romîneşti şi ştiinţei, autorii au căutat să răspundă precum arată în prefaţă, îndrumării date de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliul de Miniştri de a se lua măsuri „în vederea elaborării şi editării de tratate şi monografii, care să depăşească nivelul programelor, necesare lărgirii orizontului de cunoştinţe al studenţilor şi cadrelor de specialişti din producţie".

După introducere, unde se arată pe scurt dezvoltarea ştiinţei agricole în general, cu o privire specială asupra ştiinţei sovietice şi romîneşti, se trece la factorii de vegetaţie.

Factorii de vegetaţie — lumina, căldura, aerul, apa, substanţele minerale, electricitatea şi radioactivitatea — deşi analizaţi separat, sînt prezentaţi în interdependenţa lor dialectică.

O amploare deosebită capătă prezentarea factorilor de vegetaţie care pot fi şi care sînt în cel mai înalt grad dirijaţi de om pentru sporirea producţiei agricole: apa şi substanţele minerale

Electricitatea şi radioactivitatea înscriu în „Agrotehnica" un capitol nou, de rodnică perspectivă. In continuare, clima şi solul sînt considerate ca sinteze ale tuturor factorilor de vegetaţie. Este bine venită prezentarea de-a lungul capitolelor ce ne vorbesc despre pămînt şi a metodelor de investigare a solului.

Ne oprim asupra metodei fitochimice a lui E. A Mitscherlich care a provocat numeroase controverse. Discuţiile s-au adresat mai ales coeficientului c, numit coeficient de acţiune care după Mitscherlich era fix şi caracteristic pentru fiecare substanţă nutritivă.

In această problemă o contribuţie substanţială şi universal valabilă, au adus experienţele acad. prof. dr. G. Ionescu-Siseşti care au dovedit că c este variabil şi dependent de constelaţia tuturor factorilor de vegetaţie dintr-o experienţă dată

Această concluzie confirmată de cercetările din U.R.S.S. şi-a însuşit-o ulterior şi Mitscherlich.

In ultima parte scrisă de acad. prof. dr. G. Ionescu-Siseşti în volumul I, se dau principii utile de organizare a teritoriului destinat agriculturii şi se face o amplă şi judicioasă analiză a problemei asolamentelor. Un punct central şi controversat al acestei probleme este asolamentul cu sau fără ierburi perene. Prezentarea problemei se bizuie pe strălucitul şi documentatul raport al lui N. S. Hruşciov din 23 februarie 1954, şi pe discuţiile purtate în U.R.S.S. şi la noi.

Concluzia este aceea a Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. care stabilesc că amestecurile de leguminoase şi graminee perene trebuie păstrate şi în asolamentul agricol, peste tot unde dau rezultate bune.

In capitolul consacrat complexului D.K.V. se prezintă verigile ce-l compun, cu concluzia finală a autorului: „In enumerarea elementelor componente ale complexului Dokuceaev-Kosticev-Viliams este cuprins întreg conţinutul agrotehnicii ca disciplină ştiinţifică".

In partea destinată îngrăşămintelor, redactată de prof. dr. Ir. Staicu, problema îngrăşămintelor, fundamentală pentru practica agricolă, este tratată pe baza unui bogat material experimental.

Este demn de remarcat că recomandările în vederea îngrăşării suplimentare cu nitraţi primăvara devreme au fost întemeiate ştiinţific de experienţele autorului, care au dovedit spălarea nitraţilor pe verticală.

Ultima parte a primului volum, scrisă tot de prof. dr. Ir. Staicu ne vorbeşte — pe baza experienţelor legate de realităţile de la noi — despre lucrarea solului şi se încheie cu cuvintele alese fericit să întruchipeze concepţia străină de orice schematism dogmatic a autorilor, din care cităm: „Lucrarea raţională a solului nu este numai o ştiinţă ci şi o artă pe care ajungem s-o stăpînim numai dacă iubim obiectul şi-l observăm continuu".

In partea a VII-a, cu care începe volumul II al tratatului de care ne ocupăm, prof. dr. Ir. Staicu ne vorbeşte despre sămînţă şi oraganele vegetative de înmulţire. Autorul redă esenţialul prezentînd unitar şi sintetic elementele pe care le tratează. Acolo unde e cazul se prezintă aplicaţiile tehnice cele mai moderne, mergînd de la tratamentul cu ultrasunete al seminţelor pînă la instalaţia de mare capacitate pentru uscat, sortat, calibrat şi tratat seminţele de porumb dublu hibrid a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului.

In partea următoare, care descrie buruienile şi combaterea lor, acad. prof. dr. G. Ionescu-Siseşti face să defileze prin faţa ochilor noştri numeroasele feluri de buruieni, insistînd asupra măsurilor de distrugere care ne stau la îndemînă în lupta cu această adevărată calamitate a agriculturii.

Expunerea acestui capitol este presărată cu numeroase figuri care ajută la recunoaşterea buruienilor. Culoarea florii fiind însă unul din caracterele care uşurează recunoaşterea şi ţinînd seama şi de efectul estetic corespunzător, propunem ca la viitoarea reeditare să se prezinte buruienile după fotografii sau planşe colorate.

Seceta şi lupta contra ei este prezentată sistematic pe baza unei bogate şi judicioase alese literaturi de specialitate din ţară şi de peste hotare. O atenţie deosebită se dă mecanismului fiziologic al rezistenţei plantelor la secetă, care este expus mai ales în lumina cercetărilor efectuate de Maximov, Tumanov, Kolkunov şi alţii.

Descrierea mijloacelor agrotehnice, perdelelor de protecţie şi irigaţiei, considerate cu un deosebit spirit de discernămînt din punct de vedere al luptei cu seceta — este utilă practicei agricole.

In descrierea unei alte calamităţi ce ameninţă agricultura noastră, eroziunea, şi a metodelor de luptă cu ea, se subliniază rolul de frunte ce revine cercetătorilor ruşi şi sovietici, începînd de la Dokuceaev pînă în zilele noastre.

Combaterea diferitelor forme de eroziune este prezentată în lumina ultimelor realizări, strîns legată de realităţile noastre.

Ideea de a concretiza într-o cuprinzătoare sinteză agrotehnica specifică fiecărei zone pedoclimatice a ţării noastre, nu prezintă numai farmecul noutăţii, ci este un puternic factor de progres, deopotrivă pentru concepţia ştiinţifică agronomică şi pentru agricultura practică.

La fiecare din cele 6 zone pedoclimatice se descrie situaţia geografică, clima, vegetaţia spontană, tipurile de sol. Pe baza acestor elemente sînt indicate plantele potrivite pentru zona respectivă. Aici se dă atenţia cuvenită culturii porumbului dublu hibrid prezentîndu-se raionarea provizorie efectuată de Institutul de cercetări pentru cultura porumbului, aşa cum relese din lucrarea publicată în „Probleme agricole" de prof. N. Giosan, directorul institutului şi colaboratorii, şi din „Experienţe cu porumbul dublu hibrid în 1957", lucrări citate de autor.

In continuare, se înfăţişează starea de fertilitate a solurilor din zona respectivă şi se recomandă măsurile practice de sporire a fertilităţii prin îngrăşăminte, pe baza unui bogat material experimental, aparţinînd autorului şi şcoalei sale agronomice.

In paragraful următor se redau pentru fiecare zonă lucrările solului diferenţiate cu aceeaşi competenţă şi spirit de discernămînt, pentru ca apoi să urmeze lupta cu calamităţile naturale: buruienile, seceta, gerul şi eroziunea.

In partea a XII-a şi ultima, a vol. II. al „Agrotehnicii" acad. prof. dr. G. Ionescu-Siseşti prezintă rezervele de teren din ţara noastră: nisipurile şi luncile inundabile, iar prof. dr. Ir. Staicu prezintă solurile sărăturoase. Ambii colaboratori arată metodele de a le recupera şi a le pune în valoare pentru agricultură.

Această parte, precum arată autorii în prefaţă, „caută să răspundă Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R., care prevăd mărirea suprafeţei agricole a ţării pînă la 10.500.000 de hectare, prin recuperarea terenurilor nisipoase şi sărăturoase, prin lucrările de indiguire şi desecări din luncile inundabile ale rîurilor mari şi în special din lunca inundabilă a Dunării".

Şi într-adevăr, după părerea noastră, autorii reuşesc să dea un îndreptar sintetic ştiinţific şi practic pentru cei care se ocupă de această problemă.

„Agrotehnica", în general privită, este o lucrare de vastă sinteză creatoare în care s-au contopit organic realizările agriculturii — cu multiplele ei ramuri — şi ale disciplinelor fundamentale şi tehnice de care se leagă.

Ea se întemeiază pe o rodnică şi îndelungată muncă dedicată ştiinţei şi practicei agricole, întruchipată în numeroase realizări ştiinţifice publicate în timpul mai multor zeci de ani de acad. prof. dr. G. Ionescu-Siseşti şi valoroasa sa şcoală agronomică.

Inchinată agriculturii de astăzi şi agriculturii de mîine, socialiste, „Agrotehnica" este o carte de temelie indispensabilă progresului agricol de la noi.

D. BUICAN

ŞTIRI SPORTIVE

— Activitatea oficială la fotbal se inaugurează duminică 8 martie, cînd se vor disputa jocurile din cadrul 16-miilor finale ale Cupei R.P.R. Cu acest prilej, echipele din prima divizie respectiv C.C.A., Dinamo Bucureşti, Rapid, Progresul Dinamo Bucureşti, Petrolul Ploeşti, Ştiinţa Timişoara, Ştiinţa Cluj, U.T.A., Steagul Roşu, vor întîlni echipe din diviziile B şi C. Aceste meciuri vor da posibilitate echipelor divizionare să-şi verifice loturile de jucători în vederea începerii returului campionatului republican, care va începe duminică 15 martie.

— Astăzi, vineri 6 martie, vor începe la Plzen (R. Cehoslovacă) competiţia internaţională de hochei pe ghiaţă „Criteriul European", la care participă şi echipa reprezentativă a ţării noastre. In primul meci echipa R. P. R. va juca cu formaţia R. P. Cehoslovacă (tineret) urmînd ca sîmbătă 7 martie să întîlnească echipa reprezentativă a Austriei, iar la 10 martie va juca cu R.P. Ungară. Această competiţie se desfăşoară concomitent cu campionatul Mondial de hochei pe gheaţă, care a început ieri în R. Cehoslovacă.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".